

Het Koninkrijk van de Hemelen

(De periode die voorafgaat aan de wederkomst van Christus)

Door: N. Baalbergen

Bijbelverzen komen uit de NBG-vertaling, tenzij anders aangegeven.

De NBG vertaalt de naam van God (YAHWEH) met: HERE.

Het was deze heerschappij, regering van God, waar iedere Israëliet aan dacht, toen Johannes de Doper aankondigde dat het Koninkrijk van de Hemelen nabij was. Iedereen in Israël kende Ezechiël zo minstens zo goed als wij bijv. Psalm 23. De toestand die deze profeet beschrijft, zou werkelijkheid worden als de hemelen regeerden. Indien zij onder dit Goddelijk bestel zouden leven, konden ze een aantal van de grootste zegeningen verwachten die ooit over mensen werden uitgestort. Maar indien ze zich niet zouden onderwerpen, indien ze zouden rebelleren, zouden ze uit Israël uitgezuiverd worden en afgesneden van iedere belofte in het Oude Testament. Als we dit beseffen, kunnen we het Koninkrijk van de Hemelen in het Nieuwe Testament bestuderen.

De oproep tot bekering

De aankondiging van Johannes de Doper dat het Koninkrijk van de Hemelen nabij was, werd voorafgegaan door de oproep tot bekering. Dit was alles wat zij, die hem hoorden, behoeften te doen, het was alles wat ze konden doen met het oog op het feit dat de hemelen hun weldadige regering konden aanvangen. Zij konden niet helpen die tot stand te brengen, ze konden het ook niet tegenhouden. Ze konden er niets aan afdoen en niets aan toedoen. Alles wat ze konden doen was zich bekeren.

Het Griekse woord hier vertaald met *bekeren* is *metanoeo*. Het heeft de betekenis: *tot andere gedachten, tot inkeer komen* en zo betekent het zelfstandig naamwoord *metanoia*: *verandering van gedachten, het verkrijgen van beter inzicht*. Dit komt heel mooi tot uiting in Lucas 17:3 - **"Indien uw broeder zondigt, bestraf hem, en indien hij berouw heeft, vergeef hem."**

Dit betere inzicht is vóór alles gebaseerd op verstandelijk begrip door nadenken over iets. Het komt na een duidelijke verklaring van de punten in kwestie. Een emotioneel beroep op de tegenstander leidt niet tot *bekering* in de zin van *metanoeo*. Een beroep op het verstand moet eerst komen, dat leidt eventueel tot een beter begrip. Heel goed komt dit ook uit in 2Timotheüs 2:25 - **"Het kon zijn, dat God hun gaf zich tot erkenning der waarheid te keren..."**

Johannes de Doper kondigde aan dat de hemelen op het punt stonden de leiding in handen te nemen en ieder werd opgeroepen zijn eigen inzicht te laten varen en zich gewonnen te geven. Elke tegenstand zou in de kiem gesmoord worden. Dit is de eerste verklaring betreffende het Koninkrijk van de Hemelen en geheel in overeenstemming met de vroegere profetieën. Allen dienen zich gewonnen te geven, want, zo luidt de waarschuwing: **"De wan is in zijn hand en Hij zal zijn dorsvloer geheel zuiveren en zijn graan in de schuur bijeenbrengen, maar het kaf zal Hij verbranden met onuitblusbaar vuur."** - Matteüs 3:12

Door middel van een waterceremonieel lijfde Johannes, als een man van God gezonden en geheel in opdracht van God, mensen in bij de *bekeerden* in Israël. Toen de Here verscheen, wenste Hij door middel van hetzelfde ceremonieel ingelijfd te worden bij hen in Israël die zich gewonnen gaven om zo deel te hebben in het Koninkrijk. Johannes maakte bezwaar, maar de Here zei dat het hun betaamde alle gerechtigheid te vervullen, Matteüs 3:13-15.

Beginselen van de heerschappij van de hemelen

De Goddelijke beginselen of wetten die de regering van de hemelen op aarde zullen kenmerken, werden lang tevoren in het Oude Testament afgekondigd. Vanaf de allereerste dagen van Zijn optreden begon de Heer Jezus deze Goddelijke beginselen, die van kracht zouden worden zodra de hemelen hun regering aan zouden vangen, te herhalen, te verduidelijken en te bevestigen. Drie van deze belangrijke beginselen of wetten zijn te vinden in Zijn gesprek met Satan tijdens de verzoeking, zoals beschreven in Matteüs 4.

Alle drie worden voorafgegaan door de verklaring: **"Er staat geschreven..."** De eerste wet is dat: **"Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat"** (Matteüs 4:4).

In onze dagen is dit alleen maar een goede raad en wie verstandig is zal er naar leven. Maar indien men besluit zich er niets van aan te trekken, en dat doen verreweg de meeste mensen, dan zullen ze waarschijnlijk net zolang leven en even gezond en welvend zijn als zij die dagelijks Zijn Woord lezen. Maar vanaf het ogenblik dat de heerschappij van de hemelen op aarde gevestigd wordt, zal dit beginsel steeds meer van kracht worden totdat geen mens kan leven en gezond kan zijn door alleen maar materieel voedsel tot zich te nemen.

Het Woord van God kan nu genegeerd worden, maar onder Gods regering zal niemand het durven negeren. Het bevat essentiële vitaminen, levenskrachten, die de mensen nodig hebben en ze zullen zonder deze niet in staat zijn te leven. Bovendien kan er geen sprake zijn van uitzoeken van bepaalde gedeelten, geen "cafeteria-methoden" in het hanteren van het Woord, wanneer God over de mensen regeert. De mensen kunnen alleen maar leven bij ALLE woord dat uit de mond van God uitgaat.

Deze woorden, oorspronkelijk geuit in Deuteronomium 8:3, werden niet tevergeefs gesproken. De wereld zal nog zien dat ze ten volle van kracht zijn en even zeker werken als nu de wet van de zwaartekracht werkt.

Het tweede belangrijke beginsel dat reeds geschreven stond, is: **"Gij zult de Here, uw God, niet verzoeken"** (Matteüs 4:7). Onder Gods regering zal het een ernstige zaak zijn God op de proef te stellen. De mensen doen het tegenwoordig voortdurend. Sommige predikers vragen hen dit te doen. Maar er komt een dag dat zij het risico zullen lopen van uitgegoten grimmigheid, als ze zouden proberen God op de proef te stellen.

Het derde belangrijke beginsel wordt getoond in Matteüs 4:10 - **"De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen."** De dingen die de mensen aanbidden zijn tegenwoordig ontelbaar. De dingen die zij dienen, zijn al even talrijk.

Wanneer de hemelen regeren, zullen alle aanbidding en dienst die God niet als middelpunt hebben, hoogverraad zijn tegen de gevestigde regering. En er zal geen politie nodig zijn om zulke verraders

op te sporen. Er zullen geen rechtbanken nodig zijn om hen te berechten en een straf te bepalen. Deze beginselen zullen in de mensen zelf werken en allen die er tegen strijden, zullen de resultaten in hun eigen lichaam ondervinden.

Andere beginselen van Gods regering, de zegeningen die over de mensen zullen komen onder die regering, zijn beschreven in Matteüs, hoofdstuk vijf tot zeven. In deze hoofdstukken vertelt God de mensen wat ze kunnen verwachten wanneer de hemelen hun regering over de aarde beginnen. De hemelen zullen de individuele levens regeren van hen die arm van geest zijn (Matteüs 5:3). Daar **"het niet aan de mens staat zijn weg te kiezen, noch aan een man om te gaan en zijn schreden te richten,"** is het duidelijk wat een zegening dit zal zijn (Jeremia 10:23). Zij die treuren zullen getroost worden wanneer de hemelen regeren (Matteüs 5:4).

De aarde zal toegewezen worden aan de zachtmoedigen (5:5), wat tegenwoordig niet bepaald het geval is. Onder de regering van de mensen zal door zachtmoedigheid niemand een vierkante centimeter van de aarde krijgen. Zij die hongeren naar gerechtigheid zullen ondervinden dat deze honger gestild wordt wanneer God de aarde regeert (5:6); de barmhartigen zullen barmhartigheid verkrijgen (5:8); de vredestichters zullen zonen van God genoemd worden (5:9); en zij die vervolgd worden omwille van rechtvaardigheid, zullen op heel bijzondere wijze door de hemelen bijgestaan worden (5:10).

Wanneer God de aarde regeert, zal ieder die boos is op zijn medemens, gevaar lopen veroordeeld te worden. Tegenwoordig zijn de mensen vaak boos op elkaar en meestal zonder reden. Onder het bewind van de hemelen zal een dergelijk gedrag de mensen gevaar doen lopen veroordeeld te worden. Wat precies de strekking hiervan is, zal allen in die dagen duidelijk zijn. Verder zal iemand die "Raka" tegen zijn medemens zegt, voor de grote raad gedaagd worden. *Raka* schijnt een scheldwoord te zijn geweest dat minachting uitdrukte.

Een veel ernstiger misdrijf begaat hij die zegt: "Jij idioot!" of "Jij stommeling!" We kunnen nu iemand wel voor stommeling uitschelden, en nog wel eens gelijk hebben ook. Maar zelfs al we geen gelijk hebben, hoeven we niet bang te zijn voor de *Gehenna van vuur*. Wanneer de hemelen de aarde regeren, zal niemand een ander durven uitschelden. Deze regering van God begint met het verlichten van ieder mens aangaande zonde, gerechtigheid en oordeel, en dus zullen er geen stommelingen meer zijn.

Vroeger was de lichamelijke daad van overspel wettelijk verboden. Onder de heerschappij van de hemelen zal iedere man die een vrouw aanziet om haar te begeren, door God beschouwd worden als iemand die in zijn hart al overspel bedreven heeft (Matteüs 5:27,28). "Maar," zal iemand vragen, "is dat dan nu niet het geval?" Het antwoord is: "Zonder enige twijfel!" Maar vandaag de dag kan men dit ongestraft doen. Onder de regering van God zal er een Goddelijk beginsel in werking zijn, waardoor men ziek wordt en misschien zelfs sterft, als men aan deze zonde schuldig is.

Elke regering beschouwt het in deze tijd als een plicht om zekere voorschriften te geven betreffende huwelijk en echtscheiding. We erkennen hier de noodzaak van. Wanneer God Zijn regering op aarde vestigt, zal Hij Zijn eigen huwelijks- en echtscheidingswetten aan de mensen opleggen (Matteüs 5:31,32).

Aangezien wie bedrog pleegt, niet onder Gods gezag kan blijven leven, en wie liegt niet in Zijn tegenwoordigheid kan vertoeven (Psalm 101:7), wenst Hij dat de mensen hun woord zullen geven en dat anderen hun woord zullen aanvaarden volgens dit grote beginsel. Hun omgang moet dan ook bestaan uit "Ja" en "Nee" en ze mogen niet verder gaan in hun pogingen zich geloofwaardig te maken. God zal de leugenaar straffen en Hij zal zorgen voor ieder die door een leugen te geloven schade geleden heeft.

Ik zou hierover nog verder kunnen doorgaan, maar dit is genoeg als aanwijzing voor wie het evangelie naar Matteüs opnieuw wil naspeuren voor duidelijkheid betreffende de beginselen en voorwaarden die de toestand op aarde zullen bepalen als de hemelen regeren.

Het Koninkrijk van God

Op dit punt aangekomen, dienen we aandacht te schenken aan het verschil tussen het Koninkrijk van de Hemelen en het Koninkrijk van God. Het valt niet te ontkennen dat wat Matteüs *het Koninkrijk van de Hemelen* noemt, door Marcus en Lucas *het Koninkrijk van God* wordt genoemd. Men heeft daar wel uit besloten dat die twee termen identiek zijn. Dit is niet helemaal juist. Het Koninkrijk van de Hemelen is het Koninkrijk van God, maar niet alles daarvan.

Met andere woorden: de heerschappij van de hemelen is de heerschappij van God, maar daarnaast zijn er sferen waar God wel regeert, maar de hemelen niet. Een Amsterdammer kan met het volste recht zeggen: "Ik woon in Nederland," maar lang niet iedere Nederlander kan zeggen: "Ik woon in Amsterdam."

Zo kunnen de mensen ook, wanneer de heerschappij van de hemelen werkelijkheid is op aarde, volkomen terecht zeggen: "Dit is de heerschappij van God." Aangezien immers God de hemelen regeert en de hemelen de aarde regeren, kan de heerschappij van de hemelen over de aarde de heerschappij van God genoemd worden. We dienen daarbij wel in het oog te houden dat God over wezens en sferen regeert, die hoger zijn dan de hemelen, en die niet onder de heerschappij van de hemelen vallen.

Dit feit was ook in het Oude Testament al bekend. In Daniël 4:17 zegt de profeet: **"...opdat de levenden mogen weten, dat de Allerhoogste macht heeft over het koningschap der mensen..."**

In Daniël 4:25 zegt hij tegen Nebukadnessar: **"...totdat gij erkent dat de Allerhoogste macht heeft over het koningschap der mensen..."** Maar in vers 26 zegt hij tegen dezelfde Nebukadnessar: **"...dat gij erkent dat de hemel de heerschappij heeft."**

We zien zo dat de profeet van de Allerhoogste naar de hemelen overgaat. De Allerhoogste regeerde de hemelen en deze hebben heerschappij over de aarde.

Wanneer we Matteüs met Marcus en Lucas vergelijken, wordt deze overeenstemming tussen het Koninkrijk van de Hemelen en het Koninkrijk van God heel duidelijk. In Matteüs 4:12,17 lezen we: **"Toen Hij vernam dat Johannes overgeleverd was, trok Hij zich terug naar Galilea ... Van toen aan begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen."**

In Marcus 1:14,15 lezen we: **"En nadat Johannes was overgeleverd, ging Jezus naar Galilea om het evangelie Gods te prediken, [en Hij zeide]: De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en gelooft het evangelie."**

In Matteüs 13:31 lezen we: **"Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaadje..."** terwijl we in Marcus 4:30,31 vinden: **"Hoe zullen wij het Koninkrijk Gods afbeelden? ... [Het is als een] mosterdzaadje..."**

In Matteüs 13:33 lezen we: **"Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een zuurdesem..."** maar in Lucas 13:20,21 lezen we: **"Waarmede zal Ik het Koninkrijk Gods vergelijken? Het is gelijk aan een zuurdesem..."**

Het is altijd juist het Koninkrijk van de Hemelen te noemen bij zijn belangrijker naam: het Koninkrijk van God. We zouden het overal in Matteüs zo kunnen noemen en daarbij de waarheid geenszins tekort doen, mits we voor ogen houden dat het beperkt is tot Zijn heerschappij op aarde en niet Zijn heerschappij over de hemelen omvat. We moeten er steeds aan denken dat, terwijl de hemelen de aarde regeren, de hemelen niet de hemelen regeren. God regeert de hemelen en de hemelen zijn een deel van Gods Koninkrijk.

Dat de heerschappij van de hemelen hetzelfde is als Gods regering over de aarde, is een belangrijke waarheid, omdat er een aantal dingen gezegd worden over Gods heerschappij over de aarde, die van het grootste belang zijn voor een goed begrijpen van het Koninkrijk van de Hemelen. Eén van deze belangrijke uitspraken vinden we in Marcus 4:26-29

"En Hij zeide: Alzo is het Koninkrijk Gods, als een mens, die zaad werpt in de aarde, en slaapt en opstaat, nacht en dag, en het zaad komt op en groeit, zonder dat hij zelf weet hoe. De grond brengt vanzelf vrucht voort; eerst een halm, daarna een aar, daarna het volle koren in de aar. Wanneer dan de vrucht rijp is, laat hij er terstond de sikkel in slaan, omdat de oogsttijd aangebroken is."

Hier tekent onze Heer waar het Koninkrijk of de heerschappij van God op lijkt. Het is duidelijk dat dit niets te maken heeft met Gods heerschappij over die wezens die de zonen van God (Job 38:7) genoemd worden en evenmin spreekt het over Gods heerschappij over de hemelen.

Deze gelijkenis spreekt over Gods Koninkrijk of heerschappij op de aarde, die Matteüs het Koninkrijk van de Hemelen noemt. Deze gelijkenis toont hoe de regering van God over Israël zal komen en daarna over de aarde zal komen. Het is alsof een man zaad in de aarde werpt en het dan aan zichzelf overlaat. Er hoeft aan zaad verder niets gedaan te worden, als het eenmaal in de aarde gebracht is.

Tallose pogingen worden er gedaan om de gelijkenis te herschrijven. Sommigen hebben hem besproken alsof er staat: "Zo is de Here Jezus als een man die zaad in de aarde wierp." Anderen hebben gelezen alsof er staat: "Zo zijn de dienaren van Christus als mannen die zaad wierpen, enz." Maar dit tekstgedeelte was nooit bedoeld om een beeld van Christus, of van de dienaren van Christus te geven, noch van de genade van God in de harten van de mensen. Het is een gelijkenis van het Koninkrijk (de regering) van God op deze aarde. Hij geeft heel speciaal te kennen hoe die heerschappij zal beginnen en hoe deze voortgang zal maken en tenslotte tot rijpheid komt.

Deze heerschappij zal niet plotseling en met veel vertoon op het toneel verschijnen. Het zal zijn als zaad, dat wanneer het in de grond gebracht is, niet meer zichtbaar is voor het menselijk oog. Niettemin is het er en oefent een kracht en een druk uit die geen mens kan begrijpen. Dat is het Koninkrijk van God. De stadia in de ontwikkeling ervan worden duidelijk aangegeven. Eerst het kruid, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar, tenslotte de oogst. Dit zijn geen duidelijk van elkaar afgescheiden fasen. Niemand kan zeggen wanneer nu precies het ene stadium eindigt en het andere begint.

Want net zoals de laatste noot in een octaaf het begin is van de volgende, net zo gaat het ene stadium in de groei van het graan over in het volgende. Gods zegening zal zich beginnen te ontwikkelen op het ogenblik waarop het in de aarde gebracht wordt. Aanvankelijk zal het werken met een geheime, onzichtbare energie, net als het zaad. Later zal het zo duidelijk te zien zijn, dat niemand de tegenwoordigheid en werking ervan kan ontkennen. Dit is een belangrijk feit dat

zorgvuldig geleerd dient te worden, ten volle erkend en geloofd dient te worden. Een ander belangrijk feit betreffende het Koninkrijk van God wordt gevonden in Lucas 17:20,21

"En op de vraag der Farizeeën, wanneer het Koninkrijk Gods komen zou, antwoordde Hij hun en zeide: Het Koninkrijk Gods komt niet zó, dat het te berekenen is; ook zal men niet zeggen: zie, hier is het of daar! Want zie, het Koninkrijk Gods is bij u [letterlijk: binnenin u]." De Statenvertaling-Jongbloeditie heeft: "Het Koninkrijk Gods is binnen ulieden."

Ongetwijfeld vroegen deze Farizeeën waar zij het Koninkrijk van God aan konden herkennen, het Koninkrijk van God dat bij Matteüs het Koninkrijk van de Hemelen wordt genoemd, d.w.z. Gods regering of heerschappij over de aarde. Zij vroegen Hem niet zozeer naar de tijd, maar wel naar de uiterlijke tekenen en het tastbare bewijs dat Gods regering op aarde werkelijkheid was. Het antwoord van de Heer op deze vraag was eenvoudig en duidelijk. Gods regering over de aarde zou niet komen met uiterlijk vertoon, zodat de mensen zich aan de pracht en praal ervan konden vergapen.

Ook zal men het niet kunnen aanwijzen en zeggen: "Hier is het!" of: "Daar is het!" Want wanneer het komt zal het aan geen plaats gebonden zijn. Het zal onmiddellijk de hele aarde bedekken. Zoals een zaad dat in de aarde gelegd wordt, zo zal Gods regering in de aarde gebracht worden. Dit feit ontkent allerminst dat de groei ervan eerst in Israël gezien zal worden.

Dan volgt de Heer met een opmerking die veel strijd heeft doen ontstaan. Hij zegt: "Het Koninkrijk van God is binnenin jullie." Hoe kon Christus van de eigengereide Farizeeën, die Hem verwierpen, zeggen dat het Koninkrijk van God binnenin hen was? Dit is een vraag die vaak gesteld wordt. Velen lossen dit probleem op door het Griekse *entos* te vertalen met *onder*, onder u, in uw kring. Op een andere plaats zegt de Heer immers van hen: **"...van binnen zijt gij vol roof en slechtheid"** (Lucas 11:39). Het woord *entos* komt echter behalve op deze plaats, alleen nog maar voor in Matteüs 23:26, waar het zeer duidelijk betekent de binnenkant tegenover de buitenkant.

Er is geen moeilijkheid, wanneer we inzien dat het Koninkrijk van God de regering van God is. Zijn regering is totaal anders dan de regeringen van deze wereld. Alle menselijke regeringen bevinden zich buiten de mensen en zijn slechts in zoverre doeltreffend als de mensen zich aan de regels onderwerpen. Er kan geen enkele menselijke wet uitgevaardigd worden die maakt dat iemand ziek wordt en sterft als hij die overtreedt. Gods regering zal binnenin de mensen zijn. Om hen te zegenen die zich gewonnen geven en hen uit te zuiveren die rebelleren. Dit betekent geen plaatsbepaling van het Koninkrijk van God, het toont alleen maar één enkel aspect van het karakter ervan.

Er zijn vliegtuigen die opstijgen, vliegen en landen zonder piloot. Zijn worden bestuurd door wat men noemt afstandsbediening. Indien bij zulke vluchten het betreffende instrument in het vliegtuig de aanwijzingen prompt opvolgt en op de juiste wijze uitvoert, zal alles goed gaan met het vliegtuig. Maar zou het weigeren dan zal het vliegtuig neerstorten.

Zo gaat het ook met het Koninkrijk van God. Er zal iets van God binnenin ieder mens geplaatst worden. Iets van Zijn licht, waarheid en kennis, zie Johannes 16:8-11. Deze waarheid in de mens moet beantwoorden aan de waarheid in God. Indien de mens luistert, zal het hem welgaan. Indien niet, dan zal een ongeluk niet kunnen uitblijven. Want onder Gods regering zal het een tijd zijn dat de mensen een stem achter zich zullen horen die zegt: **"Dit is de weg, wandelt daarop."** (Jesaja 30:21)

De Koning en het Koninkrijk

Het was Gods voornemen met de schepping dat de hemelen de aarde zouden regeren. Toen God de mensen aan zichzelf overliet (Romeinen 1:24,26,28), beëindigden de hemelen elke vorm van heerschappij die ze over de mensen uitoefenden. God heeft echter verklaard dat het Zijn voornemen is dat de hemelen de aarde weer zullen regeren. Dit wordt in de Griekse schriften *he basileia ton ouranon* genoemd, wat betekent: *de heerschappij van de hemelen*, maar gewoonlijk vertaald wordt met *het Koninkrijk van de Hemelen*. Aangezien God regeert onder en over de hemelen, kan deze regering die God eens over de aarde zal brengen ook het Koninkrijk (of regering) van God genoemd worden.

Het Oude Testament toont twee belangrijke lijnen in de profetie die, hoewel ze familie van elkaar zijn, toch onderscheiden dienen te worden. Voor het gemak zou men ze de profetieën betreffende de Koning en de profetieën betreffende het Koninkrijk kunnen noemen. Het is van het grootste belang dat we beseffen dat er in beide lijnen van profetie iets was, dat juist de mensen die door God geïnspireerd werden om ze op te schrijven, in grote verwarring bracht.

Hun profetieën aangaande de Koning schenen met elkaar in tegenspraak als het ging om het lijden en de heerlijkheid van Christus. Ze deden intensief onderzoek, in de hoop het geheim van dit tegenstrijdige getuigenis te onttraadselen. Maar ze misten de kennis van het feit dat alles verklaarde - het feit van de twee komsten - de ene die met Zijn lijden verband hield en de andere die met Zijn heerlijkheid verband hield. Zie 1Petrus 1:10-12.

In het Oude Testament gaan de verschillende profetieën betreffende Christus vrijwel onmerkbaar in elkaar over. Vanaf Adam tot op Christus had geen mens er ook maar enig idee van dat Christus twee keer zou komen. Toch kunnen wij nu deze twee komsten duidelijk onderscheiden. Ditzelfde raadselachtige was er ook in de andere grote lijn van profetie, die betreffende het Koninkrijk. De profeten spraken van grote zegening en vervolgens in één adem door over grote verdrukking. Zie Jeremia 30:3-8 voor een voorbeeld hiervan. Let op de zegening waar vers drie van spreekt en de verdrukking in vers acht.

Dan spraken ze ook weer over een verdrukking die gevolgd wordt door grote zegening. Ze spraken van zegeningen die aan de grote en vreselijke dag van de Heer vooraf zouden gaan (Joël 2) en verdrukking die in diezelfde dag zou komen. Vervolgens spraken ze dan weer van zegeningen in de dag van de Heer, zie Jesaja 2:6 tot 3:26; Jesaja 4.

Deze schijnbare tegenstrijdigheid was een groot raadsel voor hen, zoals ondermeer blijkt uit de woorden van de Heer in Matteüs 13:17 - **"Voorwaar, ik zeg u: vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien wat gij ziet, en zij hebben het niet gezien, en te horen wat gij hoort, en zij hebben het niet gehoord."** De woorden volgden op het verhaal van de zaaier (Matteüs 13:3-9). Zijn discipelen vroegen Hem op de man af waarom Hij tot de schare in gelijkenissen sprak. Zijn antwoord luidde: **"Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven."**

De dingen die aan de discipelen geopenbaard werden en die voor de schare een geheim bleven, de dingen die profeten en rechtvaardigen verlangd hadden te zien en te horen, maar niet hadden kunnen zien of horen, zijn de geheimen van het Koninkrijk van de Hemelen.

In de gelijkenissen van Matteüs vinden we een aantal feiten aangaande het Koninkrijk van de Hemelen, die verborgen of geheim waren vóór de eerste komst van Christus, maar die nu aan Zijn discipelen bekend gemaakt worden. Deze geheimen verschaffen de sleutel die de profetieën

betreffende het Koninkrijk in het Oude Testament duidelijk maken. Steeds weer lezen we "**het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan...**" en deze woorden worden gevolgd door een feit betreffende het Koninkrijk dat tot nu toe een geheim geweest was.

Wanneer deze feiten zorgvuldig onderzocht worden, is er maar één conclusie mogelijk: zij openbaren een aspect of een fase van het Koninkrijk van de Hemelen dat aan het Duizendjarig Rijk voorafgaat en dat ook aan de tweede komst van Christus voorafgaat. Net zoals het Duizendjarig Rijk een stap nader is tot het doel van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, zo is het Koninkrijk van de Hemelen de voorloper van het Duizendjarig Rijk.

In het Oude Testament gaan alle profetieën betreffende het Koninkrijk van de Hemelen en het Duizendjarig Rijk haast onmerkbaar in elkaar over. Geen enkele lezer van het Oude Testament kon met enige mogelijkheid weten dat er twee aspecten waren in het Koninkrijk waar deze profetieën over spraken. Pas toen de Heer de geheimen van het Koninkrijk van de Hemelen openbaarde, werd dit bekend. Praktisch iedere profetie betreffende het Koninkrijk zal een voorlopige vervulling hebben in het Koninkrijk van de Hemelen, maar dit zal de profetie niet uitputten. Hij zal zijn volledige vervulling krijgen.

We moeten dan ook niet proberen deze profetieën in twee duidelijk onderscheiden groepen in te delen, sommige voor het Koninkrijk van de Hemelen, andere voor het Duizendjarig Rijk. We kunnen dat slechts in een enkel geval doen. Het juiste inzicht zal gevonden worden als we beseffen dat de meeste profetieën van toepassing zijn op beide aspecten van het Koninkrijk en dat ze op voorlopige wijze vervuld worden in het Koninkrijk van de Hemelen en ten volle in het Duizendjarig Rijk.

Voorlopige vervulling van profetie is geen vreemde zaak voor wie het Woord zorgvuldig leest en bestudeert. Dit is zelfs zo gewoon dat we van geen enkele profetie kunnen zeggen dat hij volledig vervuld is, tenzij de geïnspireerde tekst het zelf zegt. Wat een volledige vervulling schijnt, kan heel best een voorlopige vervulling zijn die vooruit grijpt op de definitieve. Als een profetie een voorlopige vervulling heeft, moeten we rekening blijven houden met de mogelijkheid van meer. Op deze wijze is ook de voorlopige vervulling van de Koninkrijksprofetieën in het Koninkrijk van de Hemelen nog niet de volledige vervulling. Zij zullen die pas vinden in het Duizendjarig Rijk.

Dat het Koninkrijk van de Hemelen, zoals beschreven in de gelijkenissen van Matteüs 13, aan het Duizendjarig Rijk voorafgaat, is allesbehalve een nieuwe gedachte. Het is de opvatting van vrijwel iedere uitlegger, of hij nu kerkelijk orthodox is of verschil in bedelingen ziet. Algemeen is men ervan overtuigd dat er een fase van het Koninkrijk van de Hemelen is, die voorafgaat aan het Duizendjarig Rijk en men noemt dit dan wel *het Koninkrijk van de Hemelen in verborgenheid*, of iets van dien aard. Velen menen dat deze fase begon in Matteüs 13:1, toen Jezus uit het huis ging, en dat deze voortduurt tot de Heer terugkomt en het Duizendjarig Rijk op aarde opgericht wordt. Dit Koninkrijk van de Hemelen is dan meestal identiek met de christenheid, soms, als dat beter uitkomt, de gemeente van deze bedeling.

Wanneer we nu een stap verder gaan en het Koninkrijk van de Hemelen een regering van God op deze aarde laten zijn, dan zal het duidelijk worden dat deze gelijkenissen een aspect van het Koninkrijk tonen dat nog toekomstig is, maar toch werkelijkheid zal worden vóór de tweede komst van Christus. De tegenwoordige bedeling heeft niets met Gods handelen met Israël te maken, de profetische tijds klok werd stil gezet toen de Redding van God tot de heidenen gezonden werd. Maar als de Redding van God weer terugkeert naar Israël, zal dit een nieuwe fase van het Koninkrijk van de Hemelen inluiden, en zal God onder en te midden van Israël regeren.

Dat dit zal gebeuren vóór het Duizendjarig Rijk een aanvang neemt, kan bewezen worden met de gelijkenis van de tarwe en het onkruid, Matteüs 13:24-30. Dit is de eerste gelijkenis die begint met de

woorden "**Het Koninkrijk der hemelen komt overeen met...**" De gelijkenis moet eerst gelezen worden zonder aan de uitleg te denken, daarna zullen we de uitleg zien. Zo gaf de Heer hem, eerst gelijkenis, later de uitleg.

Het onkruid tussen de tarwe

NOG EEN GELIJKENIS HIELD HIJ HUN VOOR EN HIJ ZEIDE...

Deze gelijkenissen waren in werkelijkheid een soort raadsel. Ze werden gegeven om de waarheid voor sommigen te verbergen en aan anderen te openbaren. Zie Matteüs 13:11.

HET KONINKRIJK DER HEMELN...

Deze term wordt alleen door Matteüs gebruikt om een letterlijk Koninkrijk aan te duiden dat de God van de hemel op deze aarde op zal richten. Het zal elk Koninkrijk onder de hemel omvatten. De uitdrukking legt nadruk op de bron waaruit dit Koninkrijk ontspringt: de hemelen.

KOMT OVEREEN MET...

De Heer geeft aan Zijn discipelen iets te kennen dat tot nu toe verborgen is geweest. Het is alsof Hij tot hen zegt: "Er zijn dingen betreffende het Koninkrijk van de Hemelen waar jullie niets van weten. Jullie weten niet dat het in twee gedaanten zal komen, de ene voorafgaand aan de andere. Ik openbaar dit nu aan jullie. Hier is een eenvoudige illustratie van wat het aanvankelijk zal zijn."

Met het oog hierop moeten we zorgvuldig letten op het punt van overeenkomst. We moeten er niets aan veranderen en er geen eigen gedachten inbrengen die er niet zijn en dan menen dat wij ze er gevonden hebben.

IEMAND DIE GOED ZAAD GEZAAID HAD IN ZIJN AKKER.

Er is maar één juist beeld dat we ons kunnen vormen uit deze woorden. We zien een man; we zien hem zaaien; we zien hem weten dat zijn zaad goed is en we weten waar hij het zaaide: in zijn akker. We moeten niet aan één of ander onbewerkt terrein denken, maar aan een veld, een akker. Zowel in het Grieks als in het Nederlands duidt dit woord op een stuk land dat uitgekozen is voor een bepaald doel en dat bepaalde producten voortbrengt. Deze man zaaide niet maar in het wilde weg, maar op een akker, zorgvuldig uitgekozen en voorbereid. We mogen er echt wel van uitgaan, dat deze man een goede en bekwame landbouwer was.

Ik leg hier de nadruk op omdat men het nogal eens wil doen voorkomen dat dit verhaal over een tamelijk zorgeloze boer spreekt, die zomaar wat zaaide. Dit schijnt ontstaan te zijn door een verkeerde opvatting van de gelijkenis van de zaaier, wiens zaad op vier verschillende stukken grond viel. Maar zelfs dat was niet te wijten aan slordigheid van de zaaier.

Hier vinden we echter een ander beeld - dat van de man die goed zaad zaait in een akker. Vraag iedere boer wat het betekent tarwe te zaaien in een akker. Vraag hem het beeld te beschrijven dat deze woorden in zijn gedachten oproepen. Men zal dan onmiddellijk beseffen dat dit maar één ding kan betekenen: een man die goed zaad zaait in een uitgekozen en bewerkt stuk grond. Laten we toch het beeld dat onze Heer tekende, niet verduisteren door ons eigen klodderwerk.

DOCH TERWIJL DE MENSEN SLIEPEN, KWAM ZIJN VIJAND EN ZAAIDE ER ONKRUID OVERHEEN, MIDDEN TUSSEN HET KOREN, EN GING WEG.

Het slapen van de mensen is een uitdrukking voor 's nachts of onder dekking van de duisternis. Deze mensen werden niet berispt omdat ze sliepen. Ze deden iets gewoons en alledaags. De Heer zei daar niets tegen, waarom zouden wij dan?

Let goed op de woorden "**zaaide er onkruid overheen, midden tussen het koren.**" Er wordt geen tarwe gezaaid in een akker die grotendeels bezaaid is met onkruid, maar onkruid in een tarweveld. De tarwe moet veel talrijker zijn dan het onkruid, of anders zijn die woorden "**onkruid ... midden**

tussen het koren” onjuist. Laten we dit goed voor ogen houden. Zien we onkruid groeien in een tarweveld of zien we tarwe groeien in een veld onkruid, als we deze woorden van de Heer lezen?

TOEN HET GRAAN OPKWAM EN VRUCHT ZETTE, TOEN KWAM OOK HET ONKRUID TEVOORSCHIJN. De tarwe was eerst gezaaid, daarna zaaide een vijand er onkruid overheen. Tijdens het groeien zagen ze er hetzelfde uit en kon er geen onderscheid gezien worden tot de vrucht verscheen.

DAARNA KWAMEN DE SLAVEN VAN DE EIGENAAR EN ZEIDEN TOT HEM: HEER, HEBT GIJ NIET GOED ZAAD IN UW AKKER GEZAAD? HOE KOMT HIJ DAN AAN ONKRUID?

Let op hoe verbaasd de slaven waren, toen zij onkruid onder de tarwe zagen groeien. Ze willen nu bevestigd zien dat hij alleen maar goed zaad in de akker gezaaid had. Ze vragen hem waar het onkruid vandaan komt.

HIJ ZEIDE TOT HEN: DAT HEEFT EEN VIJANDIG MENS GEDAAN.

De heer des huizes is helemaal niet verbaasd. Hij twijfelt niet aan de kwaliteit van het zaad of de toestand van de akker. Zijn antwoord is eenvoudig en afdoend: **“Dat heeft een vijandig mens gedaan.”**

DE SLAVEN ZEIDEN TOT HEM: WILT GIJ DAN DAT WIJ HET BIJEENHALEN?

Deze situatie eiste dat zij nauwkeurige instructies vroegen betreffende hun taak.

HIJ ZEIDE: NEEN, WANT BIJ HET BIJEENHALEN VAN HET ONKRUID ZOUDE GIJ TEVENS HET KOREN KUNNEN UITTREKKEN.

De heer des huizes geeft opdracht dat het onkruid met rust gelaten wordt. Als reden geeft hij op dat er dan gevaar bestaat dat ook de tarwe uitgetrokken wordt, als een poging zou worden ondernomen het onkruid weg te wieden. Hij is echter niet van plan dat onkruid mee te oogsten. Te gelegener tijd zal hij daar maatregelen tegen nemen.

LAAT BEIDE SAMEN OPGROEIEN TOT DE OOGST...

Het onkruid sterft niet af en vergaat niet. Het groeit samen met de tarwe op tot het moment van de oogst.

EN IN DE OOGSTTIJD ZAL IK TOT DE MAAIERS ZEGGEN: HAALT EERST HET ONKRUID BIJEEN EN BINDT HET IN BOSSEN OM HET TE VERBRANDEN, MAAR BRENGT HET KOREN BIJEEN IN MIJN SCHUUR.

Als het ogenblik van de oogst gekomen is, zal het onkruid eerst bijeengebracht worden. Dat moet in bossen opgebonden worden, zodat het verbrand kan worden. De tarwe wordt in de schuur gebracht. Dit is de gelijkenis van het onkruid onder de tarwe. Als we alleen letten op de feiten en elke emotionele benadering zoveel mogelijk uitschakelen, geeft deze gelijkenis een ander beeld dan men er meestal van geeft. Sommigen gaan zelfs zover dat ze praktisch de gelijkenis herschrijven om hem aan te passen aan hun uitleg.

Gewoonlijk wordt in ieder geval wat hier gezegd wordt ernstig afgezwakt, zodat het past in, en van toepassing is op, de tegenwoordige bedeling. Maar dat deze gelijkenis niets te maken heeft met de tegenwoordige tijd, blijkt duidelijk uit de uitleg die de Heer Zelf ervan geeft. De betekenis van deze gelijkenis kan door geen mens betwist worden. Onze Heer gaf de uitleg. Tweeërlei uitleg is onmogelijk. Een andere uitleg geven, is Hem van Zijn eer beroven.

De gelijkenis uitgelegd

Nadat de Here de schare weggezonden had, ging Hij het huis weer binnen. De discipelen gingen toen naar Hem toe en vroegen Hem wat die gelijkenis nu eigenlijk betekende, zie Matteüs 13:36-43.

MAAK ONS DE GELIJKENIS VAN HET ONKRUID IN DE AKKER DUIDELIJK.

“Maak ons nu ondubbelzinnig duidelijk wat dit betekent,” is hun dringend verzoek.

HIJ ANTWOORDE EN ZEIDE: DIE HET GOEDE ZAAD ZAAIT, IS DE ZOON DES MENSEN.

In de eerste gelijkenis, die van de zaaier (Matteüs 13:3-23), is de zaaier niet noodzakelijk de Zoon van de mens. Johannes had het woord van het Koninkrijk gezaaid (Matteüs 3:2), de Heer had hem opgevolgd in het zaaien van dezelfde boodschap (Matteüs 4:17), en de twaalf waren ook uitgegaan als zaaiers van ditzelfde zaad (Matteüs 10:7). Maar in deze gelijkenis is de zaaier de Zoon van de mens en niemand anders. Hij is de enige planter van dit zaad.

DE AKKER IS DE WERELD;

Niet de hemel, maar het veld, de akker, is de wereld. Niet één of ander gedeelte van de wereld, maar de wereld (*kosmos*) zonder beperking. We mogen hier geen grenzen aan stellen. We moeten de uitleg van onze Heer aanvaarden.

HET GOEDE ZAAD, DAT ZIJN DE KINDEREN [letterlijk: ZONEN] VAN HET KONINKRIJK;

Het goede zaad hier is niet het evangelie; het is niet het woord van het Koninkrijk; het is niet het Woord van God. Dit zaad is mensen - mensen die het karakter van het Koninkrijk vertonen, zoals dit omschreven is in de Bergrede. Dat blijkt uit het gebruik van het woord *zonen*, niet kinderen.

Zo zien we in drie korte zinnen de zaaier, de akker en het goede zaad met absolute zekerheid vastgesteld. Velen hebben geloofd dat de zaaier de Zoon van de mens is, dat de akker de wereld is en dat het goede zaad de zonen van het Koninkrijk zijn.

Maar waar zijn de mensen die deze drie grote feiten bij elkaar hebben durven zetten, om vervolgens dan ook te geloven wat zij openbaren? Wanneer dit gedaan wordt, is er maar één beeld mogelijk, maar één begrip mogelijk van Zijn woorden - de Heer Jezus plaatst in de hele wereld mensen die het Koninkrijkskarakter bezitten in zodanige omvang dat zij zonen van het Koninkrijk genoemd worden. Bovendien zien we dat dit zal gebeuren vóór Zijn tweede komst.

Het beeld dat de Heer hier tekent is bijna niet te geloven; maar wie zal durven zeggen dat Hij dit niet zal doen of dat Hij dit niet kan doen? Er is in het verleden niets dat ook maar enige overeenkomst heeft met deze gelijkenis. De Heer heeft nog nooit de wereld bezaaid met de zonen van het Koninkrijk.

Er is ook in deze tijd niets dat in deze gelijkenis past. Als de Heer had gesproken over tarwe die in een veld onkruid gezaaid werd, zouden we het op de tegenwoordige tijd toe kunnen passen, maar dat is niet het beeld dat Hij tekende. Hij maakte geen vergelijking met iets in het verleden. Evenmin tekende Hij een beeld van de tegenwoordige tijd.

Hij gaf een vergelijking van het Koninkrijk van de Hemelen, en eens zullen de omstandigheden op deze aarde zodanig zijn, dat zij volmaakt beantwoorden aan deze gelijkenis; en als dat zo is, dan moet deze vorm van het Koninkrijk van de Hemelen voorafgaan aan de tweede komst van Christus.

HET ONKRUID ZIJN DE KINDEREN [letterlijk: ZONEN] VAN DE BOZE;

Hier wordt gezegd wat het onkruid is. Het zijn de zonen van de Boze. Zij dragen zijn karakter. Zij hadden de overhand in de dagen dat de Zoon van de mens op aarde was en Christus verweet sommigen van hen dat zij uit hun vader, de duivel, waren. Zij hebben ook vandaag nog altijd de overhand.

DE VIJDAND, DIE HET GEZAAID HEEFT, IS DE DUIVEL;

Laten we niet aarzelen om het hele beeld te geloven. De wereld moet schoongemaakt en klaargemaakt worden voor het planten van de zonen van het Koninkrijk. Dit goede zaad moet gezaaid worden, d.w.z. in deze wereld gevestigd worden. Daarna zal de duivel zijn zonen zaaien. Het verschijnen van deze zonen van de Boze veroorzaakt grote verbazing.

Men kan zich nauwelijks indenken dat er nog iemand zo naïef zou zijn om zich te verbazen over het feit dat er bozen in deze wereld zijn. Bovendien, als we nu tot de Heer zouden gaan en Hem vragen: "Heer, heeft U niet goed zaad in Uw akker gezaaid?" zou het antwoord luiden: "Nee, Ik heb de wereld nog niet bezaaid met zonen van het Koninkrijk!"

DE OOGST IS DE VOLEINDING DER WERELD* [EEUW]

* [In de Griekse grondtekst staat hier het woord *AION*. Dit betekent *een lang tijdperk met een begin en een einde*, waarin een bepaald wereldsysteem (of wereldorde) van toepassing is en werkt. De Bijbelvertalers vertalen *AION* ten onrechte met *eeuwig(heid)* of *wereld*, maar soms ook met *eeuw*, wat een betere vertaling is.] De oogst is de *sunteleia tou aionos*, het zich samen-op-een-punt-richten van de stromingen en dingen van deze *aion/eeuw*, deze wereldorde. Dit is een bewijs dat al deze dingen voorafgaan aan de tweede komst van Christus. Zijn komst is de toespitsing van de *aion/eeuw*.

DE MAAIERS ZIJN DE ENGELEN.

Dit oogstwerk wordt niet aan mensen toevertrouwd. Het zal verricht worden door boodschappers met een Goddelijke opdracht. Het resultaat wordt beschreven in Matteüs 13:40-43 **"Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld [aion/eeuw]. De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn Koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geweest zijn en het tandengeknars. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het Koninkrijk huns Vaders. Wie oren heeft, die hore!"**

Op verschillende belangrijke feiten dient hier gelet te worden. De engelen zullen uit Zijn Koninkrijk bijeen brengen wat aanstoot geeft en tot zonde verleidt en hen die ongerechtigheid plegen en het kwade hebben gediend. Wij zien hier een Koninkrijk dat van zijn vijanden gezuiverd wordt, niet een Koninkrijk dat opgericht wordt. Nadat deze vijanden verwijderd zijn, zullen de zonen van het Koninkrijk oplichten en stralen als de zon in het Koninkrijk van hun Vader, d.w.z. zij zullen stralen in het Koninkrijk van het Duizendjarig Rijk.

* * *

Indien we deze feiten onder ogen zien, zullen we beseffen dat het Koninkrijk van de Hemelen, zoals beschreven in de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe, niet de duizendjarige vorm van het Koninkrijk is. In deze laatste verzen wordt de aankomst van de Koning getoond en het oordeel dat de duizendjarige heerschappij van Christus voorbereidt. Aangezien de gelijkenissen het Koninkrijk van de Hemelen beschrijven, kunnen we niet zeggen dat deze term alleen slaat op het Duizendjarig Rijk. De vorm van het Koninkrijk, geopenbaard in de *geheimen* van Matteüs 13, is nog toekomstig en gaat vooraf aan de tweede komst van de Heer. Het zal werkelijkheid worden als de wereld bezaaid wordt met mensen die het Koninkrijkskarakter dragen.

Andere gelijkenissen tonen andere aspecten van dit Koninkrijk van de Hemelen. Al is het ook zeer de moeite waard die nader te bestuderen, toch zal ik dat nu niet doen. Wel zal ik aandacht besteden aan de wijze waarop dit Koninkrijk tot stand gebracht zal worden. Eerst dient echter wel zeer nadrukkelijk vastgesteld te worden dat noch het Koninkrijk van de Hemelen, noch het Koninkrijk van het Duizendjarig Rijk door menselijk optreden of door menselijke activiteiten tot stand gebracht zal worden, en evenmin door één of ander Goddelijk werk dat in deze tijd in de wereld werkzaam is.

Dit Koninkrijk zal nooit opgericht worden doordat God in genade met de wereld handelt, doordat God zondaren redt door middel van evangelieprediking, of door de activiteiten van kerken, evangelisaties of zendingsorganisaties die in deze tegenwoordige tijd werkzaam zijn. Met andere woorden: de Goddelijke energie die tenslotte het Koninkrijk van de Hemelen voort zal brengen, is nu niet werkzaam om tot dat doel te komen.

Gods antwoord op chaos

Het vers waarmee het Woord van God begint, spreekt van de oorspronkelijke schepping van de hemelen en de aarde. We weten hier heel weinig van, maar uit het weinige dat ons verteld wordt, mogen we verzekerd zijn dat deze in heerlijkheid en luister zijn Schepper waardig was. De oorspronkelijke schepping was volmaakt.

In het volgende vers vinden we een stand van zaken die allesbehalve volmaakt is. De aarde was woest en onvruchtbaar geworden en er was duisternis boven het oppervlak van een watermassa. Verwarring, chaos, onvruchtbaarheid, troosteloze leegte en duisternis kenmerken dit hele toneel. Maar in hetzelfde vers lezen we dat God bezig is een geordend geheel uit de chaos te maken en de duisternis gaat uitbannen door licht te brengen. Als we de Goddelijke stappen naspeuren, zullen we vernemen hoe God dit doet en zullen we Zijn antwoord leren kennen op verwarring, chaos en duisternis.

De eerste stap die beschreven is, was dat Gods Geest op de wateren zweefde. De tweede stap is dat God beveelt dat er licht komt. Het resultaat was dat er licht kwam. Zo leren we uit de eerste verzen van het Woord van God dat Zijn antwoord op verwarring, chaos en wanorde het werk van de heilige Geest is en dat Zijn antwoord op duisternis is: licht geven. We dienen wel te bedenken dat deze chaos en duisternis het resultaat waren van Goddelijke bestraffing; er zou dan ook niets bij gewonnen kunnen worden met nog verder en ernstiger te straffen. God kwam tussen beide in liefde en orde: licht en herstel waren het resultaat.

De woorden chaos, verwarring en wanorde zijn de enige die op juiste wijze het wereldtoneel op dit ogenblik beschrijven. Hiervoor hoeven geen argumenten of feiten aangevoerd te worden, aangezien dit aan alle kanten toegegeven wordt. We bevinden ons in een grote wereldcrisis ,die zo ernstig is dat velen geloven dat de beschaving ten dode gedoemd is als we niet snel de juiste oplossing vinden voor onze problemen.

Tallose middelen zijn en worden aan de hand gedaan. Sommige daarvan zijn wel goed, maar het is duidelijk dat toepassing ervan uiteindelijk alleen maar bijdraagt tot de algemene chaos. Als er ooit orde wil komen, dan zal God moeten ingrijpen. Alleen zij die geloven dat de Bijbel het Woord van God is, geloven dat er een tijd zal komen dat God zal ingrijpen en Zijn macht zal tonen om een eind te maken aan de tegenwoordige algemene duisternis en chaos. Zij geloven dat Hij dit kan doen, zij geloven dat Hij dit zal doen, maar zij verschillen ernstig van mening over hoe dit gedaan zal worden. Zij zijn het niet eens over de gang van zaken wanneer God Zijn macht zal tonen.

Algemeen wordt aangenomen dat als God ingrijpt, Hij zal ingrijpen in wraak en verschrikkelijke straffen over het mensdom zal uitstorten. De meest populaire opvatting is dat God een eind aan deze chaos zal maken door plotseling allen van deze aarde te verwijderen die met Hem verbonden zijn, waarop Hij dan Zijn wraak zal uitstorten over hen die overblijven. Verder meent men dan dat Jezus Christus persoonlijk op aarde zal komen en recht zal spreken over hen die deze uitstorting van wraak hebben overleefd, waarna Hij Zijn regering en Goddelijke orde op aarde zal vestigen.

Hoewel veel Bijbelteksten aangehaald worden om deze mening te ondersteunen, zijn het maar al te vaak teksten die uit hun verband gehaald zijn. Toch is dit niet het Goddelijke programma, zoals geopenbaard in het Woord. Zo'n programma zou zelfs niet eerlijk en rechtvaardig zijn. Deze theorie maakt dat één of twee generaties gebukt zullen gaan onder een bezoeking van Goddelijke wraak, die ongeveer tachtig generaties die vóór hen kwamen nooit meegemaakt hebben. Met andere woorden: ze lijden onder de Goddelijke wraak omdat ze op het verkeerde ogenblik leefden. Ze zijn ongeveer honderd jaar te laat geboren om deze wraak te kunnen ontgaan. Dat is noch eerlijk, noch rechtvaardig.

Velen zullen hier anders over denken. Ze zullen zeggen dat één generatie onder een oorlog lijdt, die over hen gebracht is door de fouten van voorgaande generaties. Dit is volkomen waar, maar heeft niets te maken met ons onderwerp. We spreken over uitstortingen van Goddelijke wraak en niet over de verwoesting en ellende die het resultaat is van menselijke fouten.

Anderen zullen misschien wijzen op Matteüs 23:35 en Lucas 11:15 om te bewijzen dat één generatie gestraft kan worden voor de zonden van alle generaties. Maar dit argument is vals, want deze teksten tonen dat de generatie tot wie de Heer kwam zonden zouden begaan die hen in het oog van God schuldig zouden stellen alsof zij alle moorden van voorgaande generaties tezamen begaan hadden. Zij deden dit toen zij de Zoon van de mens vermoordden.

Hoewel het waar is dat de ene generatie de bittere vrucht kan oogsten die teweeggebracht wordt door de zonden van generaties die hen vooraf gingen, is het niet waar dat God Zijn wraak vele generaties lang opspaat en dan plotseling over één enkele uitstort. De verschrikkelijke wraak die over de mensen uitgestort wordt, zoals beschreven in het boek Openbaring, wordt uitgestort over dezelfde mensen die de zonden begingen waarvoor ze gestraft worden, zie Openbaring 19:20,21. Dat zijn de afvalligen die tezamen in opstand gekomen zijn tegen de regering van God, nádat ze Zijn zegeningen van licht en waarheid hebben genoten.

Al blijven mensen ook volhouden dat God zal ingrijpen in wraak om zo een eind te maken aan de tegenwoordige chaos en verwarring, de Bijbel blijft volhouden dat Hij zal ingrijpen in liefde. Alles dat op dit moment nodig is om orde te brengen in de chaos, de verwarring te verdrijven, de duisternis uit te bannen, is dat de heilige Geest zweeft op de mensheid en dat God beslist dat er licht zal komen. God heeft beloofd dat Hij dit zal doen. Petrus verklaarde op grond van Joëls profetie:

"En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees" (Handelingen 2:17).

Deze grote daad van God werd gesymboliseerd in Genesis 1:2. De tijd waarin God van Zijn Geest zal uitstorten op alle vlees zal zijn in de laatste dagen en voordat de grote dag van de Heer komt. Dat is echter niet alles. De dag zal komen dat de mensheid verlicht zal worden. De wereld wacht nog steeds op de vervulling van de belofte gesproken door onze Heer in Johannes 16:7,8 -

"Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden. En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel..."

Laten we daarom de volgende vragen overwegen en beantwoorden. Wat zou het resultaat zijn, welk verschil zou het maken, hoe zou het de wereld veranderen, indien God Zijn beloften zou vervullen om:

1. Zijn Geest over Israël uit te gieten, een nieuwe geest in het binnenste van hen te geven, hen een nieuw hart te geven. - Jesaja 44:3; Jeremia 31:33; Ezechiël 11:19.
2. Van Zijn Geest op alle vlees uit te storten. - Joël 2; Handelingen 2.
3. De wereld te overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel. - Johannes 16:7,8; Psalm 97:4.
4. Allen tot Zich te trekken. - Johannes 12:32.

God heeft beloofd al deze dingen te doen. Wanneer Hij Zijn beloften vervult, zal het resultaat heerlijk zijn. Psalm 96, 97, 98, 99, 100, 101 en 102 beschrijven de heerlijkheden van die tijd. Moge God de dag bespoedigen dat Zijn Geest zal zweven op de mensheid met het oog op het vestigen van Zijn regering op aarde.

Belangrijke beginselen

Verwachtten de apostelen de spoedige terugkeer van Christus?

Er zijn in het Nieuwe Testament bepaalde teksten, die als enig mogelijke verklaring schijnen te zeggen dat de apostelen verwachtten dat de tweede komst van Jezus Christus ieder ogenblik kon plaatsvinden. Indien dit juist is, zijn we gedwongen te geloven dat zij deze verwachting doorgaven aan hun leerlingen en hen zo tot dezelfde hoop en verwachting brachten. Deze mening stuit echter op grote moeilijkheden, hoewel het de enig eerlijke verklaring schijnt van vele teksten. Dit probleem dient nu zorgvuldig aan nader onderzoek onderworpen te worden in het licht van de feiten die als gevolg van verdere Bijbelstudie aan de dag zijn gekomen.

Het staat buiten kijf dat de discipelen gedurende de drie jaar van Christus' omwandeling op aarde, de verwachting hadden dat het Koninkrijk van de Hemelen spoedig een aanvang zou nemen. Deze verwachting werd verwezenlijkt toen Christus uit de doden opstond en vele anderen na Zijn opstanding uit het graf verreezen (Matteüs 27:51-53).

Het spreekt vanzelf dat, zo één van Zijn discipelen verwachtte dat het Koninkrijk op een groter en luisterrijker manier zou komen dan in een stadium vergelijkbaar met het kruidstadium van groeiend graan (Marcus 4:26-29), dat dan zijn verwachting verder ging dan wat Christus beloofd had, en niet gebaseerd was op de woorden die Hij tot hen gesproken had.

Vanaf het ogenblik van Zijn opstanding tot op het einde van de Handelingenperiode werd een grote hoeveelheid hemelse bedrijvigheid ten toon gespreid in verband met het feit dat het eerste stadium van de regering van de hemelen een aanvang had genomen. De verwachting van de gelovigen in de 33 jaar beschreven in het boek Handelingen, was dat het Koninkrijk van de Hemelen in zijn volgende stadium zou komen.

In dit stadium zal de Here over hen oplichten (Jesaja 60:1,2), God zal van Zijn Geest over alle vlees uitgieten, de mensheid zal overtuigd worden aangaande zonde, rechtvaardigheid en oordeel. Dit zal gevolgd worden door de volledige verwezenlijking van het Koninkrijk, waarin iedere voorspelling en

profetie over de heerlijke voordelen die Palestina, Israël, de aarde en de mensheid zouden verkrijgen, onder de heerschappij van de hemelen werkelijk zullen worden. De tijd voor deze volgende stap was volledig in het onzekere gelaten, zoals Handelingen 1:6,7 aantonen.

Een belangrijke moeilijkheid die velen in de weg zal staan om deze opvatting te aanvaarden, dient hierbij onder ogen gezien te worden. Indien de apostelen inderdaad geloofden dat de grote verdrukking op handen was, hoe kan er dan een lange periode van zegening voorafgaan aan die grote verdrukking en de tweede komst van Christus? Deze moeilijkheid maakt het noodzakelijk een nauwkeurig onderzoek in te stellen naar de gronden waarop het idee gebaseerd is, dat de apostolische verwachting geen andere was dan de spoedige komst van Christus.

Dit is een buitengewoon nuttig onderzoek en brengt een aantal feiten aan het licht. Het toont dat meer dan één tekst op zodanige wijze is uitgelegd dat hij in dit idee past. De verklaring van de Heer in Matteüs 16:28 is er één van. Daar is **"totdat zij den Zoon des mensen zullen hebben zien komen in Zijn koninkrijk"** (Statenvertaling-Jongbloeditie) gemaakt tot de Zoon Die in persoon terugkomt - **"voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in zijn koninklijke waardigheid"** (NBG-vertaling) - wat het zeer beslist niet betekent.

Deze studie zal ook tot de overtuiging leiden dat bepaalde Goddelijke beginselen zijn verwaarloosd bij het uitleggen van de teksten die schijnen te zeggen dat de apostelen geloofden dat de tweede komst op handen en nabij was, dat de tijdsruimte tussen Zijn hemelvaart en Zijn tweede komst heel kort zou zijn. Deze belangrijke openbaringsbeginselen zullen we nu nader bekijken.

De wijze waarop God bepaalde dingen openbaart, is ook de wijze waarop zij uitgelegd moeten worden. De Bijbel is nu eenmaal niet een boek zoals een mens zou willen schrijven als hij kon. Evenmin is het de soort van boek dat een mens zou kunnen schrijven als hij het zou willen. Gezien vanuit het standpunt van de letterkundige beginselen waar de mens mee werkt, is de Bijbel niet bepaald een systematisch boek. Het werd geschreven volgens Goddelijke, letterkundige beginselen en om het goed te begrijpen dienen we deze Goddelijke beginselen te ontdekken en ten volle te gebruiken bij onze uitleg van elke tekst in de heilige Schrift.

In de menselijke letterkunde zouden we niet verwachten dat de mensen in de tegenwoordige tijd schrijven, maar in werkelijkheid spreken en voorspellingen doen over gebeurtenissen die nog ver in de toekomst liggen. Toch is dit nu juist wat we in zowel het Oude als het Nieuwe Testament vinden, zoals gemakkelijk bewezen kan worden. Deze Goddelijke openbaringsbeginselen kunnen het best aangetoond en duidelijk gemaakt worden door enkele teksten te bekijken waar ze zonder tegenspraak aanvaard worden.

Het beginsel gegeven in 1 Petrus 1 : 10 - 12

Wanneer hij spreekt over de redding die tot hen gekomen is, zegt Petrus:

"Naar deze zaligheid hebben gezocht en gevorst de profeten, die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben, terwijl zij naspeurden, op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus in hen doelde, toen Hij vooraf getuigenis gaf van al het lijden, dat over Christus zou komen, en van al de heerlijkheid daarna. Hun werd geopenbaard, dat zij niet zichzelf, maar u dienden met die dingen, welke u thans verkondigd zijn bij monde van hen, die door de heilige Geest, die van de hemel gezonden is, u het evangelie hebben gebracht, in welke dingen zelfs engelen begeren een blik te slaan."

In dit gedeelte lezen we dat, toen de Hebreeuwse profeten over het lijden van Christus schreven en over de heerlijkheid die daarop zou volgen, zij niet ten volle de profetieën begrepen die de Geest hen te schrijven gaf. Dit was vooral zo met betrekking tot de tijd waarin ze vervuld zouden worden. Zij schreven alsof de vervulling nabij was en nog gezien zou worden tijdens het leven van hen aan wie ze deze boodschappen doorgaven. Maar aan hen werd geopenbaard dat zij niet schreven voor de mensen van hun eigen tijd, maar voor mensen die veel later zouden leven.

In het geval van Jesaja werden zijn voorzeggingen aangaande het lijden van Christus meer dan 700 jaar later pas vervuld. Toch schreef hij op een manier die de indruk kon wekken dat zij die in Jesaja's dagen leefden, dit alles zouden meemaken. Let in dit geval op Jesaja 53:2, waar hij zegt: **"dat wij Hem zouden hebben aangezien"** en op de persoonlijke voornaamwoorden in de rest van het hoofdstuk.

Hetzelfde zien we ook in Deuteronomium 18:15. De mensen die deze woorden hoorden, zouden makkelijk hebben kunnen geloven dat de voorzegde Profeet binnenkort zou verschijnen, maar Hij verscheen pas 1450 jaar later. Dit moet hen duidelijk gemaakt zijn, want God zal hen niet op een dwaalspoor gebracht hebben.

Zo ontdekken we een belangrijk beginsel van Goddelijke openbaring. Dingen waarvan wij zouden denken dat ze gesproken werden tot mensen die leefden in de tijd dat de geïnspireerde schrijver zijn boodschap doorgaf, kunnen in werkelijkheid geschreven zijn voor mensen die nog niet geboren waren. Dit zou dan ook de manier geweest zijn waarop de Geest de boodschap duidelijk maakte aan hen die hem voor het eerst hoorden, door hen te openbaren dat het tot lering was van mensen in een toekomstige tijd.

[Anderen, die het Koninkrijk van de Hemelen bestudeerd hebben, zijn van mening dat het geprofeteerde wel degelijk voor dezelfde mensen bedoeld is als tot wie het werd gesproken, omdat deze mensen in de toekomst, wanneer het Koninkrijk van de Hemelen definitief komt, zullen worden opgewekt uit de dood. Deze pre-duizendjarige periode heeft namelijk nog andere benamingen in de Schrift, te weten: het laatste der dagen; de tijden van de wederoprichting aller dingen; de tijden van verademing; de jongste dag; de opstanding; de wedergeboorte; het oordeel; de dag van Christus - APW]

Laten we nu met dit beginsel voor ogen, een tekst in Jakobus onderzoeken. Zich richtend tot **"de twaalf stammen in de verstrooiing"** (Jakobus 1:1), zegt hij:

"Oefent ook gij geduld, sterkt uw harten, want de komst [Grieks: parousia] des Heren is nabij." (Jakobus 5:8)

Het verband waarin deze tekst voorkomt, toont dat het een woord van bemoediging was voor hen die op hun rechtmatig loon gekort waren door rijke (machtige) lieden. Ze moesten geduld hebben, hun harten versterken, aangezien de komst (*parousia*) van de Heer spoedig zou plaatsvinden. Iemand die deze tekst oppervlakkig leest, zal het gevoel krijgen dat Jakobus ervan overtuigd was dat de komst van de Heer op handen was en nog verwacht kon worden tijdens het leven van hen aan wie hij schreef.

Maar als we vragen: Hoe zouden zij die voor het eerst deze brief lazen, deze woorden opgevat hebben, dan is het antwoord dat zij die zouden opvatten precies zoals de Geest van God Zijn woorden aan hen duidelijk gemaakt had. En met het oog op het beginsel, gevonden in 1Petrus 1:12, is het duidelijk dat de heilige Geest hen te verstaan zal hebben gegeven dat deze woorden niet voor hen bedoeld waren, maar voor mensen die zouden leven en lijden vlak voor de tweede komst van Christus. *[Anderen, die het Koninkrijk van de Hemelen bestudeerd hebben, zijn van mening dat deze woorden wel degelijk voor dezelfde mensen bedoeld zijn als tot wie ze werden geschreven, omdat deze mensen in de toekomst, wanneer het Koninkrijk van de Hemelen definitief komt, zullen worden opgewekt uit de dood. Deze pre-*

duizendjarige periode heeft namelijk nog andere benamingen in de Schrift, te weten: het laatste der dagen; de tijden van de wederoprichting aller dingen; de tijden van verademing; de jongste dag; de opstanding; de wedergeboorte; het oordeel; de dag van Christus - APW]

Er is dan ook in Jakobus 5:8 geen bewijs dat de twaalf stammen in de verstrooiing verwachtten dat de tweede komst ieder ogenblik kon plaatsvinden. Laten we nooit vergeten dat de Schrift geschreven werd om tegemoet te komen aan de noden en behoeften van mensen in alle tijden, en dat zij die in de toekomst leven zullen, niet verwaarloosd zijn.

Ditzelfde beginsel is van toepassing op 1Korinthiërs 15:51-53. Indien de Korinthiërs de woorden **"Allen zullen wij niet ontslapen"** opgevat hadden als van toepassing op hen, dan zou de tijd spoedig bewezen hebben dat ze ongelijk hadden, of dat ze door Paulus bij de neus genomen waren. Maar alle moeilijkheden zullen verdwijnen, als we voor ogen houden dat in de Schriften een schrijver vaak schreef alsof de vervulling ophanden was en nog gezien zou worden tijdens het leven van hen die de boodschap voor het eerst ontvingen; maar de Geest maakte het duidelijk dat deze boodschap bestemd was voor mensen die veel later zouden komen.

[Anderen, die het Koninkrijk van de Hemelen bestudeerd hebben, zijn van mening dat deze woorden wel degelijk voor dezelfde mensen bedoeld zijn als tot wie ze werden geschreven, omdat deze mensen in de toekomst, wanneer het Koninkrijk van de Hemelen definitief komt, zullen worden opgewekt uit de dood. Deze pre-duizendjarige periode heeft namelijk nog andere benamingen in de Schrift, te weten: het laatste der dagen; de tijden van de wederoprichting aller dingen; de tijden van verademing; de jongste dag; de opstanding; de wedergeboorte; het oordeel; de dag van Christus - APW]

Het beginsel gegeven in Jesaja 61 : 1, 2

Een ander belangrijk beginsel van Goddelijke openbaring vinden we als we deze tekst in Jesaja vergelijken met Lucas 4:16-21. In het eerste gedeelte lezen we:

"De Geest des Heren HEREN is op mij, omdat de HERE mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; om uit te roepen een jaar van het welbehagen des HEREN en een dag der wrake van onze God; om alle treurende te troosten."

Toen de Heer dit gedeelte in de synagoge van Nazareth voorlas, paste Hij het op Zichzelf toe met de woorden: **"Heden is dit Schriftwoord voor uw oren vervuld."** Maar we dienen er daarbij wel op te letten dat Hij het boek sloot na de woorden **"een jaar van het welbehagen des HEREN"** en dat Hij **"en een dag der wrake van onze God"** wegliet.

De reden voor dit plotselinge afbreken moet gezocht worden in het feit dat het jaar van aanvaarding voor YAHWEH toen aanwezig was, maar dat een dag van wraak van onze God toekomst was en nog steeds toekomst is.

Een duidelijk voorbeeld van dit beginsel wordt ook weer gezien in Matteüs 10:5-23. Dit gedeelte is te lang om hier aangehaald te worden, maar als we het lezen, zal blijken dat de Heer de twaalf discipelen instructies gaf toen Hij hen uitzond om te prediken dat het Koninkrijk van de Hemelen nabij gekomen was. Zijn woorden schijnen hen te zeggen wat ze moeten verwachten als ze uitgaan om deze dienst te verrichten. Zonder twijfel laat in vers 17 de boodschap het heden voor wat het is en springt over naar de tijd van de grote verdrukking (10:17-22) en eindigt tenslotte bij de tweede komst van Christus (vers 23). Dit toont dat woorden gesproken tot de mensen die voor de Heer stonden, in hun toepassing verder kunnen reiken en instructies kunnen inhouden voor mensen die in

een latere tijd zouden leven. Zo blijkt het een principe van Goddelijke openbaring dat gebeurtenissen die nabij zijn, zowel als die veraf zijn, of dingen die nabij zijn, zowel als dingen die ver weg zijn, in één en dezelfde zin genoemd kunnen worden. *[Anderen, die het Koninkrijk van de Hemelen bestudeerd hebben, zijn van mening dat deze woorden wel degelijk voor dezelfde mensen bedoeld zijn als tot wie ze werden gesproken, omdat deze mensen in de toekomst, wanneer het Koninkrijk van de Hemelen definitief komt, zullen worden opgewekt uit de dood. Deze pre-duizendjarige periode heeft namelijk nog andere benamingen in de Schrift, te weten: het laatste der dagen; de tijden van de wederoprichting aller dingen; de tijden van verademing; de jongste dag; de opstanding; de wedergeboorte; het oordeel; de dag van Christus - APW]*

1 Tessalonicenzen 4 : 13 - 17

We zullen nu een ander gedeelte onderzoeken dat schijnt aan te tonen dat de komst (*parousia*) van de Heer de eerstvolgende grote gebeurtenis was waar de apostelen op wachtten. In 1 Tessalonicenzen 4:13-17 schrijft Paulus:

"Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zo hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem.

Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen."

In dit gedeelte vinden we twee opstandingen van twee groepen martelaren. De eerste groep wordt gevormd door hen die in de Handelingenperiode omwille van hun connectie met Christus gestorven waren. Zij waren door de mensen ter dood gebracht, niet door God, niet vanwege de zonde, zelfs niet vanwege de zonde van Adam. Zij worden beschreven als ***"hen, die ontslapen zijn."***

Paulus toont in één machtige verklaring wat hun hoop is. God zal hen met Christus verenigen. Ze stierven in levende verbondenheid met Jezus en op grond van deze verbondenheid met Hem, zullen zij opstaan. Deze opstanding is dezelfde als waarvan de Heer spreekt in Johannes 6:39 - ***"En dit is de wil van Hem, die Mij gezond heeft, dat Ik van alles wat Hij Mij gegeven heeft, niets verloren late gaan, maar het opwekken ten jongsten dage."*** De Naardense Bijbel vertaalt met ***"... ten laatsten dage."***

Deze laatste dagen zijn een heerlijke tijd die voorafgaat aan de dag van de Heer en waarin de wereld grote zegeningen van God zal genieten. Deze tijd wordt beschreven in Jesaja 2:2-5; Micha 4; Handelingen 2. Hij komt overeen met het Koninkrijk van de Hemelen en het is een tijd waarin de rechtvaardige doden opgewekt zullen worden.

Wat Paulus te zeggen had over de opstanding van hen die als martelaar gestorven waren is compleet. Er hoeft niets aan toegevoegd te worden. Hun hoop was gebaseerd op de dood en opstanding van Christus. ***"Zo zal God met Hem tevoorschijn brengen zij die om wille van Jezus te slapen gelegd waren."*** Dit is een nauwkeuriger vertaling. Men kon verwachten dat deze opstanding plaats zou vinden in het volgende stadium van het Koninkrijk van de Hemelen. Deze martelaren legden hun leven af in het eerste stadium. Ze zouden opnieuw leven in het tweede stadium.

Een andere opstanding

Nadat hij verteld heeft wat God zal doen voor hen die ter dood gebracht waren, springt Paulus vervolgens ver in de toekomst over en openbaart een andere opstanding, die zal plaatsvinden aan het einde van het Koninkrijk van de Hemelen, ten tijde van de tweede komst van Christus. Dat een nieuwe gedachte wordt ingevoerd, blijkt uit de woorden: **"met een woord des Heren."** De feiten die hij na deze woorden vermeldt, zijn niet maar een verklaring en verdere uitwerking van wat hij eerder gezegd had. De apostel springt hier over de eeuwen heen en openbaart door inspiratie nog een andere opstanding van martelaren, ten tijde van de tweede komst van Christus. Het betreft hen die hun leven gelaten hebben in de opstand tegen het Koninkrijk vlak voor de dag van de Heer.

Door die opstand en door de verschijning van de mens van de zonde, zullen vele getrouwe heiligen hun trouw moeten bezegelen met hun eigen bloed. Zij die niet sterven, maar levend overblijven tot de komst van de Heer, zullen niet bevoordeeld worden boven hen die gedood zijn. Want de Heer zelf zal persoonlijk komen en van de hemel neerdalen om de opstand tegen Zijn regering neer te slaan. De doden in Christus zullen dan eerst opstaan en de levenden zullen opgenomen worden.

Dat in één paragraaf twee opstandingen, waar vele eeuwen tussen liggen, geopenbaard worden, is geheel in overeenstemming met een duidelijk vastgesteld beginsel van Goddelijke openbaring.

De voornemens van God

De wederopbouw van de tent van David

"Daarna zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen"

(Handelingen 15:16).

"Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen den tabernakel [= tent] van David, die vervallen is..." (Statenvertaling-Jongbloeditie).

Om misverstand te voorkomen dient opgemerkt te worden dat de gehele bedeling van de genade van God tussen Zijn bezoek aan de heidenen en Zijn terugkeer, om de tent van David te bouwen, in ligt. Bovendien moeten we er zorgvuldig aandacht aan schenken dat het werk dat God in deze tijd onder de heidenen doet, niet hetzelfde is als wat Hij in de Handelingenperiode deed, toen Hij de heidenen bezocht om uit hen een volk aan te nemen voor Zijn naam.

De heidengelovige van nu is niet van dezelfde roeping als die heidenen die in de Handelingenperiode geloofden. Evenmin is een soldaat uit de tweede wereldoorlog hetzelfde in roeping als een soldaat uit de eerste wereldoorlog. Er zullen wel veel punten van overeenkomst zijn, maar zo lang er zelfs maar één enkel punt van verschil is, moet er onderscheid gemaakt worden.

De *terugkeer* waarover in Handelingen 15:16 gesproken wordt, heeft niets te maken met de tweede komst van Jezus Christus. Deze staat in tegenstelling tot het woord *bezoek*. Hij bezocht de heidenen om onder hen een werk te verrichten, en toen het doel van dat bezoek bereikt was, zou Hij terugkeren tot Israël voor een ander zeer bepaald werk onder hen. Vanzelfsprekend zou dit een tijdelijk stopzetten van de Goddelijke bedrijvigheid onder de heidenen betekenen, en dat is precies wat de bedoeling was indien God voortgegaan was met Zijn geprofeteerd voornemen.

Maar het zenden van de Redding van God aan de heidenen, maakte dat er een bedrijvigheid van God kwam, in verband met een voornemen dat verborgen was gehouden, een bedrijvigheid onder de heidenen die intenser was dan ze ooit ervaren hadden. Dit werk van God duurt heden (2015) nog onverminderd voort en het wordt het best beschreven als God zoekende het verlorene.

Wanneer de Redding van God van de heidenen weggenomen zal worden en aan Zijn volk Israël teruggegeven zal worden, zal dit een beëindiging betekenen van Gods werk van zoeken onder de heidenen en het begin van een intense bedrijvigheid van God onder Israël, zo intens als Hij nooit tevoren gedaan heeft. De resultaten zullen verbazingwekkend zijn, zoals we nog zullen zien.

Gods bezoek aan de heidenen in de Handelingenperiode was *in Geest*, niet in persoon, en Zijn terugkeer naar Israël om de tent van David weer op te bouwen zal *in Geest* zijn en niet in persoon. De wederopbouw van de tent van David vindt plaats vóór de tweede komst van Christus. Zijn terugkeer van de hemel naar de aarde is een persoonlijke, zichtbare terugkeer, evenals Zijn hemelvaart persoonlijk en zichtbaar was, zie Handelingen 1:11.

De woorden van Handelingen 15:16 wijzen er duidelijk op dat de *tent of hut van David* iets geweest moet zijn dat eerder bestaan heeft en in verval geraakt is. Anders zou het niet weer opgebouwd en weer opgericht kunnen worden. Het feit dat Hij weer zal herbouwen hetgeen daarvan afgebroken is, bewijst dit buiten alle twijfel. Ten onrechte wordt hierbij door velen gedacht aan het Duizendjarig Rijk. Het Koninkrijk dat God dan op aarde zal vestigen, heeft nooit eerder bestaan, het is nog nooit gevallen, er is niets van afgebroken. Het idee dat de hut of tent van David synoniem zou zijn met het Duizendjarig Rijk kunnen we rustig vergeten. Maar wat betekent het dan wel?

Het Griekse woord dat hier vertaald is met *tent*, is het woord *skènè*. Het van dit woord afgeleide werkwoord vinden we gebruikt in Johannes 1:14 (*eskènoosen*), waar we kunnen lezen **"Het spreken is vlees-en-bloed geworden en heeft bij ons zijn tent opgeslagen"** (Naardense Bijbelvertaling). Hetzelfde werkwoord is ook gebruikt in Openbaring 12:12 - **"Daarom verheugt u, gij hemelen en wie daarin wonen** [letterlijk: tabernakelen]."

In de eerste tekst heeft het woord *tent* te maken met mensen, zoals aangegeven door het persoonlijk voornaamwoord *ons*, en in de tweede tekst heeft het te maken met een plaats, de hemelen [in de gangbare Bijbelvertalingen ontbreekt hier het woord *tent*. In de vertaling van *Young's Literal Translation* staat: **en die in hen tabernakelen**]. Als iemand zou zeggen dat hij woont in Haarlem, zou dit betekenen dat hij zijn leven doorbrengt op alles wat in de naam Haarlem begrepen is, zijn straten, gebouwen, winkels, pleinen, mensen, instellingen, wetten en klimaat.

In dit verband is het van belang na te gaan wat de geschiedenis is van het Griekse woord *skènè*. De gewone betekenis van dit woord is *tent*. Paulus en zijn metgezellen waren *skènoipoios*, tentenmakers (Handelingen 18:3). De vroegere Griekse schouwburgen waren in de openlucht. De toeschouwers zaten gewoonlijk met hun gezicht naar een tent, die, wanneer de zijanten opzij waren getrokken, een toneel of podium werd voor het afspelen van het drama. Een schouwburgbezoeker van nu kijkt naar het toneel, maar de Grieken keken naar de tent of *skènè*. De tent kon gesloten worden als de achtergrond gewijzigd werd. Op die manier kreeg de achtergrond voor het spel de naam van de tent, en van dit woord kregen wij het Nederlandse woord *scène*, toneel.

Het is Gods geopenbaard voornemen het Davidische toneel te herstellen, dat wil zeggen: de toestand door David teweeggebracht, waarin Israël zoveel jaren leefde en zijn rol speelde. Wel zullen er ook andere spelers op dit toneel zijn; niettemin zal het het Davidische toneel zijn.

Zij die de historische boeken van het Oude Testament bestudeerd hebben, kunnen onmiddellijk bepaalde tonelen in de geschiedenis van Israël aanwijzen. Daar is het Egyptische toneel, het

woestijntoneel, het toneel van Jozua, het richterentoneel, het toneel van Saul, het toneel van David, het toneel van het verdeelde Koninkrijk en het toneel van de Babylonische ballingschap.

Het is nauwelijks nodig te zeggen dat het Egyptische toneel spreekt van de toestand, de omstandigheden die de overhand hadden toen Israël in slavernij bij Farao was. Indien Israël bijna 900 jaar later in plaats van in Babylonische ballingschap, opnieuw in Egyptische ballingschap was gegaan, zou dat een herstel van het Egyptische toneel betekend hebben.

De regering van Saul was geen onderdeel van het toneel van David, maar de regering van Salomo, de zoon van David, was er zeer beslist wél een onderdeel van. Salomo bracht zijn leven door en regeerde over Israël op een toneel dat door God onder David ingesteld was. Het Davidische toneel verdween zodanig toen het Koninkrijk onder Rehabeam verdeeld werd, dat het niet langer het toneel van David genoemd kon worden. Sommige dingen die tot het Davidische toneel behoorden, bleven, maar het was niet langer het Davidische toneel.

Het was onder koning David dat Israël voor het eerst een gevestigde natie werd onder een door God verwekte heerser. De dynastie, het regerend vorstenhuis, werd ingesteld door God. Israël kwam in conflict met vele volken, maar kwam daar steeds als overwinnaar uit tevoorschijn, zonder grote verliezen aan eigen kant. Zij waren een volk dat zichzelf regeerde, hun staatshuishouding inrichtten als door God aangegeven, de invloeden van omringende volken afwezen.

Zij hadden een vaste plaats voor de dienst van God en grootse plannen voor het bouwen van een prachtige tempel. De materialen werden bijeengebracht door David en de tempel werd gebouwd tijdens de regering van Salomo, de zoon van David. Onder David werd het regeringscentrum gevestigd in Jeruzalem. Vele volken droegen bij tot de rijkdom en heerlijkheid van Israël. Van Salomo's Koninkrijk zei de koningin van Seba:

***"En zij zeide tot de koning: Het is dus waar, wat ik in mijn land over u en uw wijsheid gehoord heb, maar ik geloofde de woorden niet, totdat ik kwam en het met eigen ogen zag; waarlijk, de helft was mij niet aangezegd; gij hebt in wijsheid en welvaart de roep overtroffen, die ik vernomen had. Gelukkig zijn uw mannen, gelukkig deze dienaren van u, die gedurig in uw dienst staan, die uw wijsheid horen! Geprezen zij de HERE, uw God, die zulk een welgevallen aan u had, dat Hij u op de troon van Israël geplaatst heeft! Omdat de HERE Israël voor altoos liefheeft, heeft Hij u tot koning aangesteld om recht en gerechtigheid te oefenen. Zij gaf de koning honderd twintig talenten goud, zeer veel specerijen en edelgesteente; zulke specerij, als de koningin van Seba aan koning Salomo gaf, is er nooit meer aangekomen."* - 1Koningen 10:6-10**

Inderdaad was onder de heerschappij van David en Salomo de zegening van God op Israël als op geen andere tijd. Die toestand, dat toneel, die tent (tabernakel) weer op te bouwen is het geopenbaarde voornemen van God. Het schijnt dat dit op de volgende manier zal plaatsvinden: eerst zal de Redding van God, die bij Handelingen 28:28 naar de heidenen gezonden was, de heidenen verlaten en terugkeren naar Israël. Het resultaat daarvan zal zo'n grote zegening over Israël zijn dat zij naar hun land zullen terugkeren als een gevestigde natie.

Zij zullen een autonome natie zijn onder door God verwekte richteren en hun staatshuishouding inrichten als door God aangegeven. Ze zullen plannen maken voor een tempel, de materialen bijeenbrengen en hem metterdaad op de oude plaats herbouwen. Ze zullen grote welvaart hebben, want vele volken zullen bijdragen tot Israëls rijkdom.

Verder verricht God een bijzonder geestelijk werk onder de kinderen van Israël dat tot resultaat zal hebben dat praktisch iedere Jood op aarde Jezus Christus als Messias zal erkennen. Dit geestelijke werk is echter een ander voornemen dat hierna bestudeerd zal worden.

Voordat we onze studie over de wederopbouw van de tent van David afronden, dient een woord ter waarschuwing geuit te worden. God heeft bij monde van Jakobus gezegd dat Hij de tent van David weer zou opbouwen. Wat deze tent precies is, is nog een open vraag. Er is hier een uitleg gegeven die als de juiste beschouwd wordt.

Het idee hier uiteengezet is, dat het Davidische toneel in het algemeen genomen hersteld zal zijn, maar niet noodzakelijk in alle onderdelen. De gegeven uitleg moet niet doorgedreven worden tot een uiterste dat het doet spreken in onderdelen in plaats van in algemeenheden. Wat de Here in de toekomst zal doen voor Israël, zal maken dat vele Israëlieten zullen uitroepen: "Het is net als in de dagen van David!"

Terwijl de Davidische troon niet hersteld kan worden tot de komst van de Heer, zal Israël toch, afgezien van een Koning, wijze, door God verwekte heersers hebben. Deze kunnen vergeleken worden met de richteren van Richteren 2:16-18. Dat deze hersteld zullen worden, blijkt uit Jesaja 1:26. *[Anderen, die het Koninkrijk van de Hemelen bestudeerd hebben, zeggen dat de opgewekte twaalf apostelen de stammen van Israël zullen besturen > Matteüs 19:28 en dat David uit de dood zal worden opgewekt om koning over Israël te zijn totdat Christus persoonlijk terugkeert > Jeremia 30:9; Ezechiël 34:23,24,27a; 37:21-25; Hosea 3:5; Marcus 11:10, Statenvertaling-Jongbloeditie - APW]*

Aangezien het welbekend is dat Israëls vroegere geschiedenis typisch is voor zijn toekomstige geschiedenis, vinden we dat in de toekomst het antitype van de richteren zal verschijnen. In het verleden waren dit de richteren; daarna Saul, de keuze van het volk; vervolgens David als Gods keuze voor de troon. In de toekomstige geschiedenis van Israël zullen het wijze, door God verwekte richteren zijn; vervolgens de Antichrist, de keuze van de wereld; daarna Hij die door God uitverkoren is om de wereld te regeren, de Heer Jezus Christus.

Nauw verbonden met dit voornemen om het Davidische toneel weer op te bouwen, maar toch daarvan onderscheiden, is een ander geopenbaard voornemen, dat beschreven is in de woorden:

"opdat het overige deel der mensen de Here zoeken"

Het zou moeilijk zijn te begrijpen wat Jakobus (de spreker in Handelingen 15:17) bedoelde met de woorden ***"opdat het overige deel der mensen de Here zoeken"*** indien daar niet op gevolgd waren de woorden ***"en alle heidenen over welke Mijn naam is uitgeroepen."*** Dit verband maakt het duidelijk dat deze woorden spreken over de anderen in Israël.

Indien God voortgegaan was met Zijn geprofeteerde voornemens na de zegening van het overblijfsel, zou Hij ook de rest van Israël tot Zich hebben gebracht. Zij zouden de Heer gezocht hebben met als resultaat dat zij Hem gevonden zouden hebben. Dit zou betekend hebben dat de kinderen van Israël als een geheel gezegend zouden zijn, vooruitgrijpend op de tijd dat God Israël als natie zegent. Hoewel dit voornemen voor het moment uitgesteld is, blijft het toch staan als een van Gods geopenbaarde voornemens.

Een zorgvuldige en onbevooroordeelde studie van al de feiten betreffende *de tijd van Jakobs benauwdheid*, ook wel genoemd *de grote verdrukking*, zal tot ontdekking brengen dat de voornaamste acteurs in dat grote drama de kinderen van Israël zijn en dat deze mensen God kennen

en Jezus Christus als hun Messias belijden. Dit is een feit van groot belang dat echter als regel door velen niet wordt gezien. Zij die in een nog komende regering van duizend jaar geloven, hebben dit feit nodig om een belangrijk schakel te leveren die in hun uitleg ontbreekt.

Laat niemand denken dat dit feit alleen maar steun vindt in de reeds geciteerde tekst uit Handelingen 15:17. Die tekst is op zichzelf genomen inderdaad niet al te duidelijk. Het zou dwaas zijn een dergelijk belangrijk feit te baseren op een onduidelijke tekst. Dit feit rust op een veel bredere grondslag dan de Handelingentekst. Daar wil ik nu over spreken.

Toen Jezus Christus op aarde was, sprak Hij met diep gevoel over Zijn verlangen jegens de kinderen van Israël:

"Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild. Zie, uw huis wordt aan u overgelaten. Want Ik zeg u, gij zult Mij van nu aan niet meer zien, totdat gij zegt: Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren!" - Matteüs 23:37-39.

Met deze woorden geeft Jezus Christus te kennen dat dit vaak het verlangen van Zijn hart was. Was dit alleen maar een voorbijgaande inval van Hem? Of bracht het een verlangen onder woorden dat blijvend was tot het vervuld zou worden. Zonder de minste twijfel was het een verlangen van zodanige aard dat het nooit over kon gaan voor het volledig tevreden gesteld was. Jezus Christus ging trouwens naar het kruis om de vervulling van dit verlangen mogelijk te maken. De tijd moet dan ook komen dat Israël als volk Zijn barmhartig zoeken zal beantwoorden. Hij zal eens het resultaat zien van de vermoeienis van Zijn ziel en tevreden zijn.

De meeste gelovigen die ervan uitgaan dat het Duizendjarig Rijk nog toekomstig is, plaatsen deze grote ommekeer van de kinderen van Israël tot de Heer in de tijd van Zijn tweede komst. Zij schilderen ons een beeld van Israël in ongeloof, in opstand, ja zelfs in open oorlog tegen de Heer; en dan plotseling, als zij Hem zien, veranderen zij in berouwvolle, gelovige mensen. Dit kan niet juist zijn, want ten dage dat Hij terugkomt, zal het zijn om wraak te nemen op hen die God niet erkennen en het evangelie van onze Heer Jezus Christus ongehoorzaam zijn, zie 2 Tessalonicenzen 1:8,9.

In deze wraakoefening kan God geen onderscheid maken tussen de Israëliet die Hem niet erkent en de heidenen. Indien zij Hem niet erkennen, indien zij het evangelie van de Heer Jezus Christus niet gehoorzaam zijn, zullen zij gestraft worden met aionische verbanning van het aangezicht van de Heer [= verbanning gedurende de *aion*/eeuw]. Het enige onderscheid dat God ooit zal maken, is dat deze veroordeling eerst over de Jood zal komen. Elke vorm van opvatting over de bekering van Israël bij de terugkeer van Christus is in strijd met de Schrift. De tijd van Zijn tweede komst zal véél te laat zijn voor Israël om zich tot de Heer te keren.

Hoewel het juist is dat Israël de Heer niet zal zien tot aan Zijn tweede komst, is het niettemin duidelijk dat Hij, wanneer Hij komt, hen zal vinden als mensen die geestelijk voorbereid zijn op Zijn komst en klaar staan om uit te roepen: ***"Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren!"*** Voordat Hij komt zullen zij die plaats van veiligheid geaccepteerd hebben die Hij hen zo graag had zien innemen: "onder Zijn vleugels."

Heel weinig Israëlieten beantwoordden het barmhartige zoeken van de Heer, terwijl Hij op aarde was. Hij kwam om te zoeken de verloren schapen van het huis van Israël, maar het aantal dat daar gehoor aangaf, was maar heel klein. Veel meer gaven eraan gehoor gedurende de Handelingenperiode. Maar hoewel van een groot getal gesproken wordt, was het slechts een

overblijfsel in vergelijking met het geheel van Israël. Dat het overblijfsel gehoor gaf, was de Heer zonder twijfel welbehaaglijk, maar kon op generlei wijze het verlangen van Zijn hart bevredigen.

Zodoende staan we tegenover de vraag: Zal ooit de tijd komen dat de kinderen van Israël van ganser harte zich tot de Heer zullen keren, dat het volk als geheel Hem zal ontvangen en in Hem zal geloven? Zal ooit de tijd komen dat Satans dag met de kinderen van Israël zal beëindigd worden en Jezus Christus Zijn dag zal hebben? Het antwoord is: Ja.

Jezus Christus zal eens Zijn dag hebben met de kinderen van Israël. Hij zal eens de vreugde hebben te zien dat Israël de plaats van afhankelijkheid, bescherming en veiligheid "onder Zijn vleugels" zal innemen. Daar zal eens *de dag van Jezus Christus* zijn - de dag dat Christus Zijn rechtmatige plaats zal innemen onder de kinderen van Israël. Dit blijkt duidelijk uit de Schrift. Er zijn vele gedeelten waar dit onder woorden gebracht wordt. Misschien wel het volledigst en duidelijkst wordt dit beschreven in Hosea 2.

Hosea 2, Statenvertaling-Jongbloeditie

LET OP: de versnummering in dit hoofdstuk verschilt per vertaling!

In dit hoofdstuk vinden we in de verzen 10 tot 12 een profetie die reeds vervuld is. In vers 13 begint een profetie die nog nooit vervuld is, de vervulling daarvan is nog toekomst. De hele tegenwoordige bedeling, een tussenperiode waarin God geen enkele omgang heeft met Israël, komt tussen de verzen 12 en 13. Laten we eens nauwkeurig deze profetie bestuderen.

DAAROM, ZIET, IK ZAL HAAR LOKKEN...

Dit moet zijn *niettemin*, in plaats van *daarom*. Dit openbaart dat, ondanks alles wat Israël gedaan heeft, de tijd zal komen dat God haar zal lokken (of overtuigen).

In een dag die nog toekomstig is, zullen de kinderen van Israël dankzij een werk dat God onder hen verricht, zeggen "***Ik zal heengaan en keren weder tot mijn vorige man, want toen was het mij beter dan nu***" (Hosea 2:6, SV).

Israël zal dit eens zeggen omdat zij door God gelokt is. Dit lokken zal plaatsvinden in de tijd nadat de Redding van God naar Israël teruggekeerd is.

Het woord *lokken* beschrijft een zoekend werk van God. Het omvat de begrippen overtuigen, trekken, levend maken en roepen. Het is de Goddelijke methode waarmee God de mensen in verbinding met Zichzelf brengt.

Een werk als dit is al zo'n 1950 jaar gaande terwijl de Redding van God onder de heidenen is. Het is nu actief in verband met Gods voornemen om de genadigheid van Zijn karakter te tonen.

Het was werkzaam in de Handelingenperiode in verband met Gods voornemen om een overblijfsel in Israël te zegenen, maar het was beperkt tot een van tevoren vastgesteld overblijfsel.

Het was ook werkzaam onder de heidenen in verband met Gods bezoek aan hen om uit hen een volk voor Zijn naam te vergaderen.

Maar nu in deze tijd is het actief in verband met Gods voornemen om te tonen dat Hij een God van genade is, en het bijproduct van dit voornemen is geweest dat miljoenen zijn verlost van zonde en dood.

Wanneer de Redding van God terugkeert naar Israël, zal Zijn werk van zoeken voortgaan. Maar het zal dan niet als doel hebben te tonen dat Hij een God van genade is. Het zal werkzaam zijn onder Israël ten einde hen te brengen tot afhankelijkheid, vertrouwen en geloof in Jezus Christus.

Het zoekende werk van God faalt nooit. Het bracht het overblijfsel voort in de Handelingenperiode.

Het bracht ook een gezelschap heidenen voort dat God voor Zijn naam zocht.

In een toekomstige dag zal het Israël tot geloof in Christus brengen.

EN ZAL HAAR VOEREN IN DE WOESTIJN...

In zijn typische betekenis met betrekking tot Israël heeft het woord *woestijn* een tweevoudige betekenis. Het spreekt van een volledige afscheiding van andere volken en van gebracht worden in een plaats van volledige afhankelijkheid van God alleen. Zie Exodus 5:1; 8:25-27 en 15:22 voor voorbeelden hiervan.

Op het ogenblik is Israël verspreid onder en vereenzelvigd met andere volken. We spreken van Amerikaanse Joden, Engelse Joden, van Duitse Joden en Russische Joden.

Een van de grote zegeningen die over Israël zullen komen, wanneer de Redding van God tot hen terugkeert, zal zijn dat de kinderen van Israël hersteld zullen worden in het land Palestina als een afzonderlijk en afgescheiden volk.

Zij zullen hun eigen regering hebben en zullen niet meer vereenzelvigd worden met andere volken, evenmin zullen ze onder hen verstrooid zijn.

De tijd zal komen dat gelovige Israëlieten hun burgerschap van andere volken op zullen geven ten einde alleen maar burgers van Israël te zijn. Dit herstel van Israël in haar eigen land, haar volledige bezit van het land, de vestiging van een volledig autonome regering zal het werk van God onder hen zijn.

De huidige (2015) pogingen van Israël om het zonder God te doen en de pogingen van andere naties om het Palestijnse probleem tot een oplossing te brengen, zijn misschien niets anders dan een poging om iets van soortgelijke aard tot stand te brengen voordat Gods tijd daartoe aangebroken is. Wanneer Israël is afgezonderd van de volken en hersteld in haar eigen land door God, zal ze afhankelijk zijn van en rusten in God.

Niets zal haar daarin kunnen beletten tot de tijd dat ze haar afhankelijkheid van God laat varen en een zevenjarig verbond aangaat met de wereldmachten van die tijd. Zij zal hiertoe gebracht worden door valse profeten die onder haar zullen opstaan. De resultaten zullen tragisch zijn.

EN IK ZAL NAAR HAAR HART SPREKEN.

Dit betekent dat Hij met woorden van liefde tot haar zal spreken. De resultaten van dat spreken zullen op zijn minst gezegd een wonder van de eerste rang zijn. Het zal een zodanige verandering veroorzaken in de individuele Israëliet en in Israël als geheel dat de wereld verbaasd zal staan over de verandering. Het resultaat zal zijn dat in deze tegenwoordige boze *aion*/eeuw een Christelijke natie in het leven geroepen zal worden.

Na zo'n 1950 jaar van evangelieprediking kunnen we, als we eerlijk zijn, nu geen natie, volk, staat of stad aanwijzen die Christelijk is. Als we een volk Christelijk willen noemen, moeten we de term van waarde beroven tot hij nauwelijks meer betekent dan beschaafd.

De wereld zal eens een volk en natie zien die geheel en al Christelijk is. Israël was geroepen om te tonen hoe gezegend het is de ware God te dienen. Israël heeft dit nog nooit getoond, maar zal het eens doen wanneer de Redding van God tot haar terugkeert.

De wereld zal eens de waarde zien van een volk dat de ware God dient. Israël zal eens bewijzen dat een volk Christelijk kan zijn te midden van algemene verdorvenheid.

En hoewel het waar is dat er onder hen valse profeten en leraars zullen opstaan (2Petrus 2:1-3), zal dit niet betekenen dat zij niet een Christelijk volk zullen zijn. De tegenwoordigheid van Judas onder de discipelen betekende daarom nog niet dat zij geen getrouwe volgers van de Heer waren.

EN IK ZAL HAAR GEVEN HAAR WIJNGAARDEN VAN DAAR AF...

Het bezit van een wijngaard in Israël betekende rijkdom. In dit gedeelte staat *wijngaarden* voor materiële zegeningen. De woorden "**van daar af**" hebben een tweevoudige betekenis en spreken zowel van tijd als plaats.

Wat betreft de tijd zal het zijn nadat God tot haar gesproken heeft. Zodoende zullen de geestelijke zegeningen eerst komen en de materiële zegeningen zullen volgen. Wat plaats betreft, zal het zijn omdat ze in de woestijn was, d.w.z. in een plaats van afzondering van de volken en van afhankelijkheid van God.

De hele verklaring betekent zodoende dat God Israël rijk zal zegenen nadat zij in haar eigen land hersteld is en haar eigen regering zal hebben. De andere naties zullen dit zien en begerig wensen er deel aan te hebben.

In zoverre zij Israëls welvaart toe zullen schrijven aan scherpzinnigheid van haar mensen, zullen zij haar een gunstige en invloedrijke plaats aanbieden onder de wereldmachten van die tijd. Een verbond van zeven jaar zal voorgesteld worden en geratificeerd. Wanneer dit verbond getekend wordt, zal de lang uitgestelde zeventigste week van Daniël zijn loop beginnen. *[Anderen, die het Koninkrijk van de Hemelen bestudeerd hebben, zijn ervan overtuigd dat de 70 jaarweken van Daniël 9:24 een aaneengesloten geheel vormen en dat deze nog volledig in de toekomst liggen, daarmee bedoelende dus dat deze 70 jaarweken het Koninkrijk van de Hemelen ZIJN! - APW]*

EN HET DAL ACHOR TOT EEN DEUR DER HOOP.

De naam Achor kan alleen maar narigheid betekenen, zie Jozua 7:24-26. Wanneer Israël in de plaats van zegening is, zoals beschreven in Hosea 2:15, SV, zal zij in de toekomst zien en met ogen verlicht door de Geest naar het Woord van God, en zal zij de tijd van Jakobs benauwdheid of de grote verdrukking zien.

Dit is een dal waar Israël doorheen moet. Maar omdat YAHWEH haar God is, zal het een deur van verwachting (hoop) zijn en niet een dal van wanhoop.

Voorbij deze vallei ligt het Duizendjarig Vrederijk. Ieder die de Bijbel gelooft, weet dat Israël door dit dal van ellende moet in haar gang naar het Koninkrijk.

De verklaring dat het dal Achor voor Israël een deur van verwachting zal zijn, is een bewijs dat de zegening beschreven in Hosea 2:13,14, SV, voorafgaat aan de grote verdrukking en plaatsvindt vóór de tweede komst van Christus.

EN ALDAAR ZAL ZIJ ZINGEN ALS IN DE DAGEN HARER JEUGD.

"Welzalig het volk, welks God de HERE is" (Psalm 144:15). Israël in de plaats van afscheiding van andere volken, met in het vooruitzicht de tijd van Jakobs benauwdheid, zal niet terneergeslagen en ontmoedigd zijn. Zij zullen een gelukkig volk zijn en de Heer prijzen als in de dagen toen het volk voor het eerst uit Egypte trok, zie Exodus 15:1.

Zij die een studie maken van Hosea 2, SV, zullen zien dat de hele tegenwoordige bedeling tussen de verzen 12 en 13 ligt en dat het eerste gedeelte van vers 14 spreekt over een tijd die aan de dag van Jakobs benauwdheid voorafgaat en dat de verzen 15 tot 22 verder voeren tot het Koninkrijk van het Duizendjarig Rijk.

Het schijnt bijna niet te geloven dat Israël zich als een volk tot God zal keren, maar dit is Gods geopenbaard voornemen en het is ten volle geloofwaardig voor allen die er een regel van gemaakt hebben God te geloven. Bovendien is het bijna niet in te denken dat onder een door God hersteld en gezegend volk een grote afval zal komen. Toch is dit zo.

Zonder deze afvalligheid zou het verbond met de andere volken nooit gemaakt worden, maar er is een afval en er wordt een verbond gesloten waar God niets mee te maken heeft. YAHWEH's houding ten opzichte van dit verbond wordt onder woorden gebracht in Jesaja 18:4-6. De afval van Israël na haar herstel is echter niet ons onderwerp. Het is geprofeteerd, maar het is niet één van de geopenbaarde voornemens van God. We moeten tot ons onderwerp terugkeren.

Wanneer de tent van David weer opgebouwd is en de kinderen van Israël in gemeenschap met God gebracht zijn, zullen weer twee van Gods grote geopenbaarde voornemens hun doel bereikt hebben. Tezelfdertijd dat deze twee voornemens voltooid worden, zal God aan een ander geopenbaard voornemen werken.

"en alle heidenen over welke Mijn naam is uitgeroepen, spreekt de Here, Die deze dingen doet" (Handelingen 15:17)

Indien Matteüs 25:31-46 zorgvuldig wordt bestudeerd, dan zal dit tot de overtuiging leiden dat in de tijd nadat de Redding van God naar Israël terugkeert en vóór de tweede komst van Jezus Christus, een grote groep heidenen op bijzondere wijze in gemeenschap met God zal komen.

In de tegenwoordige bedeling, de tijd waarin wij leven, zijn miljoenen het leven binnengetreten als resultaat van het feit dat God Zijn voornemen uitwerkt om te tonen dat Hij een God van genade is. De tegenwoordige bedeling zal eindigen wanneer de Redding van God terugkeert naar Zijn volk Israël.

Nadat dit plaatsvindt, zal God niet opnieuw Zijn genadig werk van overtuigen, trekken, levend maken en roepen voor een heiden verrichten. Hij heeft dit zo'n 1950 jaar lang onder de heidenen gedaan om de genade en barmhartigheid van Zijn karakter te tonen. Eens zal dit werk onder de heidenen ophouden en zal gericht worden op het volk Israël vanwege het geopenbaarde voornemen het volk Israël tot Zich te brengen. Maar dit zal niet de ondergang van iedere heiden betekenen.

De tijdsperiode tussen de terugkeer van de Redding van God naar Israël en de tweede komst van Christus om Zijn Koninkrijk op te richten, kan terecht de tijd van Israëls zegening en droefheid genoemd worden. Zegening zal eerst komen een droefheid daarna. In de tijd van Israëls zegening en droefheid zal iedere gelovige Israëliet tegenover de heidenen staan in de plaats van Christus.

In de tijd van Jakobs benauwdheid, wanneer een golf van antisemitisme zonder weerga over de aarde veegt, zal er geen grotere daad verricht kunnen worden dan Zijn verdrukte broeders te voeden, onderdak te geven en te verzorgen. Door hen zal ieder volk op de proef gesteld worden. Hun houding jegens hen zal een teken zijn van wat hun houding zou zijn jegens Christus, indien Hij aanwezig was.

Op deze wijze zal de tijd van Jakobs benauwdheid de hele wereld op de proef stellen (Openbaring 3:11). Al wie een dienst bewijst aan de geringste onder gelovig Israël zal het in die tijd bewijzen aan de Heer zelf. ***"Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan"*** zijn de woorden van de Heer Jezus (Matteüs 25:40).

Zij die de zegening beërven omwille van hun behandeling van de gelovige Israëliet in Israëls grote dag van benauwdheid, vormen de groep beschreven in de woorden ***"en alle heidenen over welke Mijn naam is uitgeroepen, spreekt de Here"*** (Handelingen 15:17).

www.pronk-stukjes.nl